

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 18-24 กันยายน 2567

‘เงินบาท’ กดส่งออกข้าวถดถอย แข็งค่าทุก 1 บาท ต้นราคาข้าว 15 ดอลลาร์

ผู้ส่งออกข้าว ชี้ เงินบาทแข็งทำตั้งราคาส่งออกลำบาก แพงกว่าคู่แข่ง ชี้แข็งทุก 1 บาท ทำราคาข้าว FOB เพิ่มขึ้นตันละ 15 ดอลลาร์ กังวลบาทแข็งลากยาวปีหน้า ช้ำเดิมอินเดียยกเลิกแบนข้าว ทำปริมาณข้าวในตลาดโลกมากทำส่งออกถดถอย จี้ รัฐ รักษาเสถียรภาพเงินบาท เร่งลดดอกเบี้ย

การส่งออกข้าวของไทยอยู่ในลำดับต้นของโลก โดยในช่วงที่ผ่านมาได้เปรียบจากเงินบาทอ่อนค่าทำให้แข่งขันด้านราคาได้ โดยในช่วง 7 เดือน แรกของปี 2567 (ม.ค.-ก.ค.) ส่งออกข้าวได้ 5.68 ล้านตัน เทียบช่วงเดียวกันกับปีที่แล้วเพิ่มขึ้น 22% ส่วนมูลค่า 132,936 ล้านบาท หรือ 3,702 ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้น 51% ขณะที่เงินบาทแข็งค่าส่งผลกระทบต่อส่งออกข้าวอย่างชัดเจน เพราะมีต้นทุนการผลิตในประเทศถึง 90%

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวว่า ผลกระทบการส่งออกข้าวไทยจากภาวะเงินบาทแข็งค่าในช่วงต้นปี 2567 ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวอยู่ที่ 35-36 บาทต่อดอลลาร์ ทำให้การส่งออกข้าวของไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งอินเดียแบนการส่งออกข้าวขาวทำให้ไทยส่งออกข้าวมากขึ้น จากเดิมที่ตั้งเป้าส่งออกข้าวปี 2567 ที่ 7.5 ล้านตัน ปรับขึ้นเป็น 8.2 ล้านตัน

รวมทั้งไทยส่งออกข้าวได้เฉลี่ยเดือนละ 7-8 แสนตัน บางเดือนแตะ 9 แสนตัน จนถึงปัจจุบันไทยส่งออกข้าวแล้ว 7 ล้านตัน เหลือเวลาอีก 3 เดือนถึงสิ้นปี หากไทยส่งออกข้าวเฉลี่ยเดือนละ 5 แสนตัน ทั้งปีก็จะส่งออกข้าวได้ 8.5 ล้านตัน ทั้งนี้ ปัจจุบันเงินบาทที่เคยเป็นปัจจัยสนับสนุนการส่งออกข้าวกลับมาแข็งค่าขึ้น 10% ส่งผลกระทบมากทำให้การส่งออกลำบากขึ้น ขณะที่ประเทศคู่แข่งอย่างเวียดนามแข็งค่าเพียง 3% อินเดียอ่อนค่า 1% ซึ่งความต่างของค่าเงินทำให้การเสนอราคาข้าวไทยหวั่นไหวมาก

คาดแพ้ประมูลข้าวอินโด 4.5 แสนตัน

ล่าสุดจะมีการประมูลข้าวประเทศอินโดนีเซีย 4.5 แสนตัน ซึ่งไทยคงไม่ชนะการประมูลข้าวค่อนข้างแน่นอน เพราะคู่แข่งไม่ได้ทั้งเวียดนาม เมียนมาและปากีสถาน เพราะราคาข้าวไทยแพงที่สุด แม้ว่าราคาในประเทศจะลดลง แต่เมื่อเปรียบเทียบเงินบาทที่แข็งขึ้น 2 บาท ทำให้ข้าวไทยแข่งขันลำบาก มีส่วนต่างของราคาข้าวห่างจากคู่แข่ง 30 ดอลลาร์ต่อตัน ดังนั้นการที่จะลดราคาขายเป็นเรื่องยากมาก โดยอินโดนีเซียไม่ซื้อข้าวจากไทยแน่นอนสถานการณ์จากนี้ไปจนถึงสิ้นปี 2567 ถือว่าน่าห่วง แม้ไทยจะขายไปแล้วบางส่วนรอเพียงการส่งมอบข้าวและจะมีแรงช่วยจากการซื้อข้าวหอมมะลิใหม่บ้างก็ตาม

“เงินบาทแข็งค่าทำให้ไทยเสียเปรียบการตั้งราคา เป็นเรื่องยากที่จะแก้ไข ซึ่งค่าเงินเป็นปัจจัยสำคัญต่อการส่งออกข้าวไทย ยกเว้นราคาในประเทศจะลดฮวบเหลือตันละ 5-6 พันบาทต่อตัน ซึ่งผู้ส่งออกไม่ยากให้เกิดขึ้น เพราะเกษตรกรจะเดือดร้อน”

รวมทั้งปัจจุบันไทยลดต้นทุนการผลิตไปมาก และสินค้าเกษตรที่ใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นหลักต่างจากสินค้าอื่น ดังนั้นวิธีการที่ดีที่สุดต้องให้รัฐบาลรักษาเสถียรภาพเงินบาทให้ดีที่สุด อย่าให้อ่อนค่ามากเกินไปและรัฐบาลต้องเร่งลดดอกเบี้ยให้เร็วที่สุด

ตลาดส่งออกข้าวปี 68 แข่งขันดุเดือด

นายชูเกียรติ กล่าวว่า นำห้วงการส่งออกข้าวปี 2568 จะเป็นปีที่ยากลำบากสำหรับข้าวไทย เพราะทั่วโลกจะมีผลผลิตข้าวออกมาพร้อม กันทั้งอินเดียและเวียดนาม โดยเฉพาะอินเดียที่สภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวย รวมทั้งเป็นไปได้สูงที่อินเดียจะยกเลิกมาตรการแบนข้าวเพราะผลผลิตภายในประเทศสูงมาก โดยราคาข้าวปรับลดลงมาก ประกอบกับแรงกดดันจากผู้ส่งออกในประเทศที่เร่งให้เปิดการส่งออกข้าว ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงที่รัฐบาลอินเดียจะเปิดให้ส่งออกข้าวได้ คาดว่าเร็วที่สุดน่าจะช่วงปลายปีหรือเข้าสู่ศักราชปี 2568

ทั้งนี้ เมื่ออินเดียเปิดการส่งออกจะทำให้มีข้าวขาวออกสู่ตลาดโลก 5 ล้านตัน ยิ่งค่าเงินอินเดียอ่อนค่า 1% ยิ่งทำให้ราคาข้าวอินเดียถูกลงและกดดันราคาข้าวในตลาดโลกลดลงอีก ขณะที่ค่าเงินบาทแข็งค่าแม้ราคาข้าวในประเทศลดลง แต่ราคาข้าวหนึ่งอินเดียนั้นละ 520 ดอลลาร์ ส่วนไทยต้นละ 570 ดอลลาร์ ราคาถูกกว่าไทยถึง 50 ดอลลาร์

“ปี 2568 นำห้วงกว่าปี 2567 ว่าข้าวไทยจะสู้คู่แข่งได้มากแค่ไหน สถานการณ์นี้คาดเดายาก ดังนั้นปีหน้าการส่งออกข้าวไทยลดลงแน่นอน แต่จะลดแค่ไหนต้องดูปัจจัยประกอบก่อน ที่ผ่านมาช่วงที่อินเดียแบนการส่งออกทั้งไทยและเวียดนามได้อานิสงส์ทำให้ส่งออกได้มากขึ้น จึงต้องจับตาว่าหลังจากนี้อินเดียจะมีมาตรการอะไรเพิ่มหรือไม่ เช่น ภาษีส่งออกหรือจำกัดจำนวนการส่งออก ซึ่งคาดเดายาก”

นายชูเกียรติ กล่าวว่า ขณะนี้ประเมินลำบากว่าเงินบาทจะแข็งค่าต่อเนื่องหรือไม่ โดยผู้ส่งออกทำอะไรไม่ได้และถ้าส่งออกข้าวไม่ได้ จะทำให้ข้าวล้นตลาดจากปกติส่งออกปีละ 7-8 ล้านตัน และจะไปกดดันราคาข้าวในประเทศให้ลดลง

แข็งค่า 1 บาทราคาเพิ่มขึ้น 15 ดอลลาร์

นางสาวกอบสุข เอี่ยมสุรีย์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวว่า ผู้ส่งออกข้าวได้รับผลกระทบด้านราคาที่แข่งขันกับประเทศคู่แข่งสำคัญไม่ได้ เพราะเงินบาทแข็งค่าขึ้นถึง 10% ในช่วงที่ผ่านมา อีกทั้งแข็งค่ามากกว่าประเทศคู่แข่งสำคัญ เช่น เวียดนาม อินเดีย และปากีสถาน ทั้งนี้ ค่าเงินที่แข็งค่าทุก 1 บาท ทำให้ราคาข้าวที่รวมค่าขนส่งถึงปลายทาง (FOB) เพิ่มขึ้นถึงต้นละ 15 ดอลลาร์ ทั้งนี้เงินบาทแข็งค่าเร็ว และรุนแรง โดยไม่รู้ทิศทางว่าจะแข็งกว่าอีกแค่ไหนหรือผันผวนเร็วอีกนานไหมทำให้ผู้ส่งออกปรับตัวได้ยาก

“ข้าวเป็นสินค้าที่มีต้นทุนการผลิตกว่า 90% เป็นต้นทุนในประเทศ ปีนี้เป้าส่งออกข้าว 8.5 ล้านตันไม่น่าจะมีปัญหา เพราะภัยแล้งสร้างความเสียหาย ทำให้หลายประเทศเพิ่มนำเข้าเพื่อความมั่นคงทางอาหาร”

ไทยเสียประโยชน์จากเงินบาทแข็งค่า

ดร.พิพัฒน์ เหลืองนฤมิตชัย หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ กลุ่มธุรกิจการเงินเกียรตินาคินภัทร (KKP) กล่าวว่า การลดดอกเบี้ยของจีน อีกด้านทำให้ประเทศไทยเผชิญแรงกดดันจากค่าเงินบาทที่แข็งค่ามากขึ้น ภายใต้หลายประเทศที่เริ่มเห็นการลดดอกเบี้ยมากขึ้น ทำให้เงินทุนไหลเข้าไทยมากขึ้น เช่นเดียวกันการดำเนินนโยบายการเงิน ที่ไทยจะต้องเผชิญกับแรงกดดันมากขึ้นในการดำเนินนโยบายการเงิน

“ผลที่เห็นส่งผ่านมาสู่ค่าเงิน คือ การที่หลายประเทศลดดอกเบี้ย หรือจีน ที่วันนี้เราแข่งค่ากว่าหลายประเทศ ดังนั้น การขายสินค้าพวกนี้ก็จะขายของได้ถูกลง เทียบกับคนอื่น ๆ ทำให้ต้องเผชิญกับความสามารถการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น ที่จะเป็นประเด็นที่ต้องจับตามากขึ้น”

ดร.นริศ สถาผลเดชา ประธานกลุ่มงาน Data และ Analytics ธนาคารทีเอ็มบีธนชาต กล่าวว่า สำหรับค่าเงินบาทที่แข็งค่าต่อเนื่อง มองว่าน่าห่วง เพราะการแข็งค่าของเงินบาท หากเทียบกับประเทศในภูมิภาคทำให้

สินค้าไทย การท่องเที่ยวในไทยแพงขึ้นในสายตาต่างชาติ ดังนั้นมองว่ามีผลกระทบมากกว่า ประโยชน์ ซึ่งหากในมุมประโยชน์จากการแข่งค่าเงินบาท จากการนำเข้าพลังงานที่ทำให้ต้นทุนนำเข้าต่ำลง

โดยปัจจุบันไทยนำเข้าน้ำมันต่อปี 1.5 ล้านล้านบาท แต่ประเทศไทยมีรายได้จากต่างชาติเข้ามาอยู่ที่ 1.7 ล้านล้านบาท บวกกับนำเข้าส่งออกที่ 1.9 ล้านล้านบาท รวมแล้วมีรายรับ 3.6 ล้านล้านบาท ดังนั้นไทยสูญเสียรายได้มากกว่าได้รับประโยชน์จากการที่เงินบาทแข็งค่าซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบหากเทียบกับประเทศในภูมิภาค ซึ่งกระทบต่อการขยายตัวต่อจีดีพีของไทยให้ลดลง

ทั้งนี้หากดูทิศทางเงินบาท มีโอกาสที่จะเห็นเงินบาทแข็งค่าต่อเนื่อง หรือหลุดระดับ 32 บาทต่อดอลลาร์ได้ แต่ก่อนจะหลุดระดับดังกล่าว เชื่อว่าจะมีเสียงเรียกร้องจากผู้ส่งออก และผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้ภาครัฐเข้าไปดูแลค่าเงินบาทมากขึ้น

นายกฯ เน้นใช้ประโยชน์จากนำเข้า

นางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เงินบาทแข็งค่าขึ้นสร้างความกังวลต่อการส่งออก ซึ่งรัฐบาลทำได้หลายอย่าง เช่น การใช้ข้อดีของค่าเงินบาทแข็งค่าจากการนำเข้า ซึ่งเป็นผลอีกด้านที่ต้องหาหรือกัน โดยโครงการใดที่จะนำเข้าต้องล็อกไว้ใช้โอกาสช่วงเงินบาทแข็ง ซึ่งกระทรวงการคลังต้องหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

สำหรับประเด็นการลดดอกเบี้ยที่จะมีผลต่อค่าเงินเป็นเรื่องที่ต้องมีการหารือกัน ซึ่งได้หารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้วว่าต้องร่วมมือกันหาทางออก โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะเป็นผู้หารือจะได้รายละเอียดมากกว่า รวมทั้งอาจเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังไปหารือก็ได้ ส่วนจะต้องหารือก่อนวันที่ 16 ต.ค.2567 ที่คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) จะประชุมหรือไม่ น.ส.แพทองธาร กล่าวว่า “คงต้องคุยกันก่อน”

และกรณีรัฐบาลชุดที่แล้วมีความเห็นส่วนทางกับผู้ว่า ธปท.เห็นว่า “คงต้องคุยกันเพราะหากหาแนวทางร่วมกันไม่ได้ ความลำบากจะตกที่ประชาชน จึงต้องช่วยกัน เพราะเข้าใจกันอยู่แล้วว่าถ้าเงินบาทแข็งกระทบอะไรบ้าง เมื่อกระทรวงการคลังพูดคุยแล้วจะแถลงว่าจะทำอะไรได้บ้าง”
ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

ผู้ส่งออกข้าว ผวาบาทแข็งยาว-แข่งดัมพ์ราคา ชี้เป็นภัยต่อราคาข้าวในประเทศปี 68 ร่วงแรง

นางสาวกอบสุข เอี่ยมสุรีย์ กรรมการรองเลขาธิการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และนายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวในการร่วมแถลงข่าวว่า บาทแข็งค่าเร็วและรุนแรง ไม่รู้ทิศทางว่าจะแข็งกว่าอีกแค่ไหน หรือผันผวนเร็วอีกนานไหม ทำให้ผู้ส่งออกปรับตัวได้ยาก โดยเฉพาะข้าว ซึ่ง 90% เป็นต้นทุนในประเทศ เมื่อการแข่งขันส่งออกสูง ทั้งจากเงินบาทแข็งกว่าประเทศคู่แข่ง อย่างเวียดนามที่ค่าเงินแข็งขึ้น 3.7% ขณะที่ไทยแข็งค่าเกิน 10% ห่างกันกว่า 5% หรือเงินปากีสถานแข็งค่า 1% ขณะที่เงินอินเดียอ่อนค่า 0.6% เท่ากับเงินไทยแข็งที่สุด ซึ่งทุก 1 บาทเงินบาทที่แข็งค่าหรืออ่อนตัว จะมีผลต่อราคาส่งออกข้าว (FOB) เปลี่ยนไป 15 เหรียญสหรัฐต่อตัน ซึ่งข้าวมีมาร์จิ้นมาก ขณะที่บาทผันผวน

“บาทแข็งอย่างนี้เหนื่อยมาก เพราะราคาส่งออกแข่งได้ยากขึ้น ปีนี้เป้าส่งออกข้าว 8.5 ล้านตัน ไม่น่าจะมีปัญหา เพราะแล้งสร้างความเสียหาย หลายประเทศเพิ่มนำเข้า และต้นปีบาทอยู่ที่ 36-37 บาท อัตราแลกเปลี่ยนไม่ได้แตกต่างกันในทุกประเทศ แต่ในปี 2568 หากบาทแข็ง อินเดียเริ่มส่งออกอีกครั้ง ประเทศต่างๆ เพิ่มส่งออกหลัง

คลี่คลาย ที่คาดว่าจะมีข้าวสารเพิ่มในตลาดโลก 10 ล้านตัน จะเกิดภาวะแข่งตัดราคาอีกครั้ง ไทยก็ต้องแข่งราคากับเขาด้วย จะส่งผลต่อราคารับซื้อข้าวในประเทศลดลงอย่างเลี่ยงไม่ได้ แล้วรัฐจะต้องมาดูแลราคาข้าวในประเทศกันอีกครั้ง” นางสาวกอบสุขกล่าว

ที่มา มติชน

“หอการค้าไทย” วอนรัฐแก้เงินบาทแข็งค่า แะกนง.ลดดอกเบี้ยด่วน

หอการค้าไทยประกาศหนุน 10 นโยบาย “กระทรวงพาณิชย์ ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ผู้ประกอบการ ออกมาตรการฟื้นฟูน้ำท่วม มั่นใจเงินดิจิทัล 10,000 บาท กระตุ้นการจับจ่ายทันที วอนรัฐเร่งแก้หนี้ใน-นอกระบบ ดูแลค่าเงินบาท หลังแข็งค่าเร็วแรง 8-10% ประเมิน 1% เสียหาย 1 แสนล้าน กระทบภาคส่งออก ต้นทุนการผลิตภาคอุตสาหกรรมเกษตร-ประมงพุ่ง 10% จี๊ กนง.ปรับลดดอกเบี้ย คาดจีดีพีปีนี้โต 2.6-2.8% หลังรัฐบาลกระตุ้นเศรษฐกิจไตรมาส 4

วันที่ 23 กันยายน 2567 นายสนั่น อังอุบลกุล ประธานกรรมการหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่า หลังจากการเข้าพบท่านนายกรัฐมนตรี และได้ยื่นสมุดปกขาว ด้านกระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศ 10 นโยบาย ประกอบด้วย นโยบายลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาส การบริหารให้เกิดความสมดุลระหว่างผู้บริโภค เกษตรกร และผู้ประกอบการ การแก้ข้อจำกัดของกฎหมาย และปรับปรุงข้อกฎหมายที่ล้าสมัย ขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจฐานราก เร่งผลักดันการส่งออกให้ตัวเลขเป็นบวกขึ้น

การเร่งเจรจา FTA พานักธุรกิจไทยไปต่างประเทศ การปรับโครงสร้างการส่งออกให้ทันสมัย และการส่งเสริมสินค้ารักโลก ซึ่งหลายมาตรการของกระทรวงพาณิชย์ตรงกับข้อเสนอและแนวทางของหอการค้าไทยที่อยู่ระหว่างดำเนินการควบคู่ไปกับรัฐบาล ทั้งนี้ สามารถแบ่งมาตรการต่างๆ ออกเป็น 3 กลุ่มคือ

1) มาตรการที่กระทบต่อคนส่วนใหญ่ ทั้งการลดค่าใช้จ่าย และมาตรการเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม ตลอดจนการนำเอาสินค้าร้านธงฟ้าเข้าไปช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของคนในพื้นที่ ส่วนการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านเงิน 1 หมื่นบาท เชื่อว่าจะเกิดการใช้จ่ายทันที นอกจากนี้ ระยะสั้น หอการค้าฯ ยังเห็นว่าสามารถดึงกำลังซื้อจากประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ได้ เช่น Easy E-Receipt เข้ามากระตุ้นการจับจ่ายในช่วงที่เหลือของปี โดยใช้งบประมาณภาครัฐไม่มาก

2) มาตรการสำหรับผู้ประกอบการ เร่งแก้หนี้ ทั้งหนี้ในระบบและนอกระบบ โดยเฉพาะหนี้ที่เป็นอุปสรรคทำมาหากินของผู้ประกอบการรายย่อย เช่น รถกระบะที่มีแนวโน้มถูกยึดสูง รัฐบาลจำเป็นต้องมีมาตรการเฉพาะเข้ามาช่วยเหลือกลุ่มนี้ให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือทำมาหากินได้

สำหรับระยะยาว ปัญหาหนี้นอกระบบเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข หอการค้าฯ มีแผนที่จะเข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อพูดคุยและหาแนวทางที่เหมาะสมในการออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

นอกจากนี้ ในด้านการขยายตลาดต่างประเทศ ผ่านการทำงานเชิงรุกในประเทศกลุ่มเป้าหมาย Strategic Country เช่น ในตะวันออกกลาง ซาอุดีอาระเบีย จีน เวียดนาม และอินเดีย โดยรัฐบาลจำเป็นต้องมีการปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างจริงจังและวัดผลได้ เร่งผลักดัน FTA และเดินทางพื้นที่ EEC รัฐบาลจำเป็นต้องเข้าไปขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

ตลอดจนเดินหน้านายกระดับ 10 เมืองสู่เมืองหลัก เพื่อกระจายความเจริญไปทั่วประเทศ ทั้งในมิติการลงทุน การท่องเที่ยว และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งทั้งในและข้ามจังหวัดให้ดีขึ้น

3) นโยบายเฉพาะสำหรับแต่ละกลุ่ม เช่น ภาคการเกษตร หอการค้าฯ ได้มีการทำศูนย์ประสานงานสินค้าภาคเกษตรที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงความต้องการของตลาดกับสินค้าภาคเกษตรที่มีอยู่ในแต่ละพื้นที่ ขณะเดียวกัน ก็ได้มีการหารือและเตรียมข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสินค้าต่างประเทศท่วมตลาดเข้ามายังประเทศไทย การส่งเสริม Green Industry ที่ไม่ใช่เฉพาะสินค้า แต่รวมถึงภาคการค้าและบริการด้วย

ท้ายที่สุด ฝากถึงรัฐบาลในการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณปี 67 และ 68 โดยเฉพาะงบการลงทุนและก่อสร้าง ซึ่งส่วนนี้จะมีส่วนสำคัญในการช่วยให้เกิดเม็ดเงินหมุนเวียนในพื้นที่

ทั้งนี้ “หอการค้าฯ และเครือข่ายสมาชิกทั่วประเทศพร้อมสนับสนุนและทำงานร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ รวมถึงหน่วยงานภาคที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวให้เห็นผลเป็นรูปธรรม” นายสนั่นกล่าว

ดร.พจน์ อร่ามวัฒนานนท์ รองประธานกรรมการคนที่ 1 หอการค้าไทยและ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ค่าเงินบาทที่แข็งค่ามากขึ้น 8-10% อย่างรวดเร็วและรุนแรงในระยะสั้น ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มเคลื่อนไหวในกรอบ 33.00 บาท (+-) ส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกและภาคธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ เมื่อเงินบาทแข็งค่าขึ้น ค่าใช้จ่ายสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติก็จะสูงขึ้นตาม ทำให้การท่องเที่ยวไทยกลายเป็นจุดหมายที่มีราคาสูง และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยจะจับจ่ายใช้สอยน้อยลง เพราะรู้สึกว่าการซื้อสินค้าและบริการแพงขึ้นกว่าปกติ และอาจจะเลือกไปยังประเทศที่มีค่าเงินอ่อนกว่าและคุ้มค่ามากกว่านั้น

ซึ่งการที่ค่าเงินบาทผันผวนจะส่งผลกระทบใน 3 ส่วนสำคัญ ได้แก่

1) โดยเฉพาะต้นทุนวัตถุดิบ หรือปัจจัยการผลิตที่ใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรและประมงจะปรับสูงขึ้นทันที 10% ส่งผลให้ผู้ผลิตและแปรรูปในไทยอาจต้องปรับราคาสินค้าให้สูงขึ้นตาม ซึ่งจะทำให้ลดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก เนื่องจากผู้ซื้อจะหันไปหาสินค้าจากประเทศอื่นที่มีราคาถูกกว่า

2) การวางแผนการผลิตและการตลาด หากค่าเงินมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้ผลิตและแปรรูปอาจไม่สามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาดหรือการผลิตได้ทันเวลา ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ความไม่แน่นอนและเพิ่มความเสี่ยงทางธุรกิจส่งออก เนื่องจากความผันผวนของค่าเงิน ความผันผวนของค่าเงินสร้างความไม่แน่นอนในตลาด การลงทุน และการวางแผนธุรกิจจะยากขึ้น ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกอบการไม่กล้าลงทุนในโครงการใหม่หรือขยายตลาด ส่งผลให้ขาดโอกาสในการพัฒนาและเติบโตในอุตสาหกรรมของไทยอย่างเหมาะสม

ดังนั้น หอการค้าฯ จึงขอให้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่กำกับดูแลค่าเงินบาทให้มีเสถียรภาพ ไม่ผันผวนอย่างรุนแรงจนเกินไป และดูแลค่าเงินบาทให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคา พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการภายในประเทศ

ด้าน รศ.ดร.ธนวรรณ พลวิชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวเสริมว่า สถานการณ์เศรษฐกิจโลก โดยธนาคารกลางสหรัฐ (เฟด) ได้มีการปรับลดดอกเบี้ยครั้งแรกลงแบบเร็ว-แรงที่ 0.50% จากอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 5.25-5.50% สู่ 4.75-5.00% ซึ่งหอการค้าฯ เห็นว่าน่าจะถึงเวลาที่ กนง.ควรพิจารณาปรับลดดอกเบี้ยให้อยู่

ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้อัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทไม่แข็งค่าจนเกินไป ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการภาคการส่งออก และภาคท่องเที่ยวและบริการสามารถที่แข่งขันได้ดียิ่งขึ้น

สำหรับความกังวลของภาคเอกชนในการติดตามอัปเดตสถานการณ์น้ำท่วมที่เกิดขึ้น หอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ประเมินมูลค่าความเสียหายกรณีสถานการณ์น้ำท่วม ปี 2567 ประมาณ 21,577 หมื่นล้านบาท หรือคิดเป็น 0.12% ของ GDP (ข้อมูล ณ 18 ก.ย. 67) (สมมติให้สถานการณ์น้ำท่วมคลี่คลายภายใน 15 วัน) หอการค้าฯ เห็นว่ารัฐบาลควรมีนโยบายให้สถาบันการเงินของรัฐเร่งจัดมาตรการทางการเงินช่วยเหลือ เช่น การพักชำระหนี้ การลดดอกเบี้ย หรือแม้แต่ Soft Loan เพื่อช่วยให้ภาคธุรกิจกลับมาฟื้นตัวได้โดยเร็ว

ทั้งนี้ หอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยปี 2567 กรณีนี้รวมโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ที่จะมีส่วนช่วยกระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP) ในช่วง Q4 ของปีนี้ให้เติบโตราว 3.8-4.3% โดยทั้งปีจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้เพิ่มขึ้นอีก 0.2-0.3% และทำให้ภาพรวม GDP ในปีนี้เติบโตจากเดิมที่คาดไว้ 2.5% เป็น 2.6-2.8%

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

น้ำท่วมไม่กระทบ ! จับตา”ข้าวไทย”เสี่ยงเสียหายแชมป์ “เวียดนาม”

งบกลาง 3,045 ล้านบาท คือตัวเลขเยียวยาผู้ที่ได้รับความเสียหายจากสถานการณ์อุทกภัย แต่ยังไม่มียายละเอียดว่า ภาคเกษตรโดยเฉพาะพื้นที่นาข้าว รัฐจะเยียวยาให้ไร่ละเท่าไร ข้อมูลจากสำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระบุว่า ตั้งแต่ กลางเดือนก.ค.-ปัจจุบัน (ข้อมูล ณ วันที่ 17 ก.ย.2567) ไทยมีพื้นที่ประสบภัยถึง 43 จังหวัด และยังคงมีน้ำท่วมอยู่ 16 จังหวัด อีก 27 จังหวัดกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ความเสียหายที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อเกษตรกร กลุ่มผู้ปลูกพืชไร่ ประมงและปศุสัตว์ กว่า 223,948 ราย

ล่าสุดที่ จ.นครพนม น้ำโขงทะลักท่วมพื้นที่การเกษตร เสียหายกว่า 80,000 ไร่ พื้นที่หนักสุดพื้นที่ อ.ศรีสงคราม มีพื้นที่นาข้าวได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมประมาณ 50,000 ไร่ และหากระดับน้ำโขงไม่ลดลงในช่วง 1-2 สัปดาห์ คาดว่าจะได้รับความเสียหายทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม หากพายุดีเปรสชัน และพายุโซนร้อนที่ยังจ่อเข้ามาถล่มทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทยภายในสัปดาห์นี้ อาจทำให้เกิดความเสียหายเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อผลผลิตด้านการเกษตร โดยเฉพาะข้าว ซึ่งเป็นสินค้าส่งออก และบริโภคภายในประเทศ

“น้ำท่วม” ไม่กระทบผลผลิตข้าวไทย

ข้อมูลจากศูนย์วิจัยกรุงศรีอยุธยา คาดการณ์ว่า ช่วงครึ่งหลังปี 2567 (ก.ค.-ธ.ค.) ปริมาณน้ำฝนจะมากกว่าค่าปกติ 5/ 15.0-16.0% และตั้งแต่เดือนก.ค.เป็นต้นไป ไทยจะเผชิญกับความเสี่ยงน้ำท่วมฉับพลันมากขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ท่วมซ้ำซาก (Flood-prone Areas หรือ Flood Bed)

อย่างไรก็ตาม ด้วยปริมาณน้ำฝนที่ลดลงในช่วงครึ่งแรกของปีซึ่งเป็นผลจากปรากฏการณ์เอลนีโญส่งผลให้ปริมาณน้ำฝนสะสมทั้งปีลดระดับลงมาอยู่สูงกว่าค่าเฉลี่ยเล็กน้อยที่ 1,688 มิลลิเมตร ซึ่งใกล้เคียงกับค่าปกติหรือค่าเฉลี่ย 30 ปี ย้อนหลัง แต่ยังต่ำกว่าระดับมหาอุทกภัยปี 2554 ที่มีปริมาณฝนสะสมถึง 1,948 มิลลิเมตร

สำหรับความเสียหายภาคการเกษตรและกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจ ศูนย์วิจัยกรุงศรีได้ประเมินพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากอุทกภัยทั้งปี 2567 โดยจำลองสถานการณ์ 3 รูปแบบ คือ กรณีที่เกิดความ

เสียหายน้อยสุด จะมีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ 6.2 ล้านไร่ มูลค่าทรัพย์สินเสียหาย 2.2 พันล้านบาท ขณะที่มูลค่าผลผลิตทางการเกษตรเสียหาย 31.2 พันล้านบาท คิดเป็นความเสียหายรวม 33.4 พันล้านบาท หรือราว -0.19% ของ GDP

กรณีฐาน (Base case) มีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ 8.6 ล้านไร่ มูลค่าทรัพย์สินเสียหาย 3.1 พันล้านบาท ขณะที่มูลค่าผลผลิตทางการเกษตรเสียหาย 43.4 พันล้านบาท คิดเป็นความเสียหายรวม 46.5 พันล้านบาท หรือราว -0.27% ของ GDP และกรณีเสียหายมากที่สุด (Worst case) มีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ 11.0 ล้านไร่ มูลค่าทรัพย์สินเสียหาย 4.0 พันล้านบาท ขณะที่มูลค่าผลผลิตทางการเกษตรเสียหาย 55.5 พันล้านบาท คิดเป็นความเสียหายรวม 59.5 พันล้านบาท หรือราว -0.34% ของ GDP

แม้นายสุชาติ ชมกลิ่น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ จะยอมรับว่า ปัญหาน้ำท่วมสร้างความเสียหายให้กับพื้นที่ปลูกข้าว อาจกระทบผลผลิตและมีผลต่อการส่งออกบ้าง แต่จะไม่กระทบเป้าส่งออกข้าวไทยทั้งปี 2567 และในอนาคตรัฐบาลพร้อมที่จะหามาตรการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดโซนนิ่งในการปลูกพืชเกษตรที่เหมาะสมต่อไป เพราะข้าวเป็นสินค้าไทยที่มีคุณภาพ และเป็นพืชเศรษฐกิจหลักสำคัญของประเทศ ที่สร้างรายได้ให้กับชาวนาและรายได้ให้กับประเทศมาโดยตลอด

แต่นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย บอกว่า ยังเร็วเกินไปที่จะประเมินผลผลิตที่เสียหายจากน้ำท่วม ซึ่งมีบางพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบแต่ถ้าปริมาณน้ำลดลงเร็วและไม่แช่ขังนาน เชื่อว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจะไม่รุนแรง แต่สิ่งที่เป็นห่วง คือ ภาควิชาที่เป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิขนาดใหญ่ ผลผลิตข้าวในภาคอีสาน อาจกระทบกับปริมาณข้าวที่จะออกมา แต่ขณะนี้ถือว่าโชคดีที่มีเพียงปริมาณน้ำโขงที่เอ่อล้นเข้ามาเท่านั้น ได้แต่หวังว่า ที่จ.หนองคาย และนครพนม จะไม่มีอะไรเลวร้ายไปกว่านี้

นอกจากนี้ยังต้องติดตามอย่างต่อเนื่องว่าจะมีพายุเข้ามาอีกหรือไม่ และจะส่งผลให้เกิดน้ำท่วมขังต่อเนื่องและระยะเวลานาน ซึ่งต้องรอดูอีก 1 เดือนว่าจากนี้ไปจะสถานการณ์จะเป็นอย่างไร แต่เชื่อว่าผลผลิตปีนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงจากที่คาดการณ์ไว้ แม้จะมีน้ำท่วมในพื้นที่เพาะปลูก แต่เกษตรกรมีการเพิ่มพื้นที่ปลูกมากขึ้นกว่าปีก่อน เห็นได้จากช่วง 2 ปีก่อน ที่ราคาข้าวดี ชาวนาก็ปลูกข้าวมากขึ้น ดังนั้นภาพรวมแม้จะมีผลกระทบในเดือนนี้ แต่เดือนต.ค.ยังไม่สามารถพยากรณ์ได้ว่าจะมีฝนตกหนัก จะทำให้มีน้ำท่วมหรือไม่ แต่ที่คาดคะเนไว้ผลกระทบอาจจะไม่มาก

สำหรับผลผลิตข้าวทั้งปี 2567 ถ้ารวมกับข้าวนาปรังยังคงมีที่มีปริมาณ 24 ล้านตันข้าวสาร ส่วนปี2568 คาดว่าจะมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น จากปริมาณน้ำในเขื่อนที่มีเพียงพอจะทำให้ผลผลิตข้าวนาปรังมีผลผลิตดีขึ้น

คาดการณ์ว่า ข้าวนาปรังปี2568 จะมีผลผลิตที่ดีกว่าปีนี้ เพราะมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการเพาะปลูก ทุกเขื่อนมีปริมาณมาก สมาคมฯประเมินผลผลิตข้าวปี2568 แบ่งเป็น ข้าวนาปี 24 ล้านตันข้าวเปลือกและข้าวนาปรัง 8 ล้านตันข้าวเปลือก เฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 32-33 ล้านตันข้าวเปลือก และถ้าสีเป็นข้าวสารจะได้ 20 ล้านตันข้าวสาร เป็นการบริโภคภายในประเทศ 11 ล้านตันข้าวสาร ที่เหลือ 9 ล้านตันข้าวสารเพื่อส่งออก

ประเมินข้าวโลกปี 2568 “ข้าวไทย” เหนือรอบด้าน

มีการคาดการณ์ สถานการณ์ส่งออกในปี 2568 เป็นปีที่ยากลำบากสำหรับข้าวไทย เนื่องจากทั่วโลกจะมีผลผลิตข้าวออกมาพร้อม ๆ กัน จาก อินเดีย เวียดนาม โดยเฉพาะอินเดีย เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวย และมีความเป็นไปได้ที่รัฐบาลอินเดียจะยกเลิกการแบนส่งออกข้าวขาว ในเร็ว ๆ นี้ ซึ่งจะมีผลทำให้ราคาข้าวโลกร่วงลง มา เนื่องจากอินเดียเป็นประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลก ในปีนี้อินเดียมีผลผลิต 130 ล้านตันข้าวสาร บริโภคในประเทศ 105 ล้านตันข้าวสาร เหลือส่งออกประมาณ 25 ล้านตันข้าวสาร มีข้าวสต็อกอีก ประมาณ 50 ล้านตัน

ข้าวสาร ในช่วงที่อินเดียแบนการส่งออก ทั้งไทย และเวียดนามต่างได้รับอานิสงส์ดังกล่าว จึงต้องจับตาดูว่า หลังจากนี้ อินเดียจะมีมาตรการอะไรเพิ่มหรือไม่ เช่น ภาษีส่งออก หรือจะยกเลิกแบนถาวร ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากคาดเดา แต่คาดว่า ราคาข้าวในตลาดโลกจะปรับลงอย่างน้อย 30-50 ดอลลาร์สหรัฐ

นายชูเกียรติ กล่าวถึง สถานการณ์เงินบาทที่แข็งค่าในขณะนี้ ว่า หากเงินบาทยังแข็งค่าต่อเนื่อง จนถึงปี 2568 อาจส่งผลกระทบ เนื่องจากเงินบาทจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะลดให้การส่งออกข้าวไทยไม่ขยายตัว ค่าเงินบาทแข็ง จะทำให้ราคาข้าวขาว เพิ่มขึ้นไปอีก 15 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ข้าวหอมมะลิ ราคาจะเพิ่มมาเป็น 30 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน (ปัจจุบันราคาข้าวหอมมะลิ FOD อยู่ที่ 1,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ข้าวขาว ราคา 500 กว่าดอลลาร์สหรัฐต่อตัน) ดังนั้น ทุก ๆ 1 บาทที่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าเงินบาทแข็งค่าขึ้น 1 บาท ไทยต้องขายข้าวแพงขึ้น อีก 15 ดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่ราคาข้าวภายในประเทศไม่เปลี่ยนแปลง แต่ต้องส่งออกแพงขึ้น

คาดการณ์ว่าปี 2568 การส่งออกข้าวไทยจะลดลงเหลือ 6.5-7 ล้านตัน โดยสาเหตุสำคัญเกิดจากการที่ อินเดีย กลับมาส่งออกอีกครั้ง ดังนั้นข้าวที่ไทยส่งออกไปจะหายไปจากตลาดเกือบ 2 ล้านตัน เพราะผู้นำเข้าประเทศอื่น ๆ เช่น อินโดนีเซีย อาจจะลดปริมาณการซื้อข้าวลงเหลือ 1.5 ล้านตัน ดีมานด์ที่หายไปขณะที่ซัพพลายทั่วโลกเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นประเทศผู้ผลิตหรือผู้ซื้อเพิ่มขึ้นทั้งหมด เพราะวาตินาอากาศดี ส่วนปีหน้าไทยน่าจะส่งออกได้ถึง 9 ล้านตัน

“ไทย” เสี่ยงสูง หลุดแชมป์เบอร์ 2 ส่งออกข้าวโลกให้ “เวียดนาม”

เมื่อปริมาณความต้องการของตลาดโลกลดลง ไทยข้าวที่ส่งออกไปขายตลาดต่างประเทศ ก็จะมีปริมาณลดลงเช่นกัน ในขณะที่ผลผลิตข้าวมีเท่าเดิม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อราคาข้างที่ถูกลง จึงต้องจับตาดูว่า ไทยจะยังรักษา สถานภาพผู้ส่งออกข้าวเบอร์ 2 ของโลก ได้หรือไม่ เนื่องจากผู้ส่งออกจากประเทศเวียดนาม ก็มีวิธีการที่ฉลาดมาก คือ นำเข้าข้าวกล้อง ทั้งจากกัมพูชา ปิละ 2 ล้านตัน และจากอินเดีย ซึ่งมีข้าวกล้องที่ราคาถูก มาสีเป็นข้าวขาวแล้วใช้บริโภคภายในประเทศ

ส่วนข้าวที่ปลูกภายในประเทศ ซึ่งเป็นข้าวคุณภาพเกรดพรีเมียม ทั้งข้าวพื้นนุ่ม ข้าวหอมมะลิ เวียดนามจะเน้นการส่งออกเป็นหลัก ดังนั้น เวียดนามจะสามารถส่งออกได้มากขึ้น ซึ่งตลาดหลักๆ คือฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และแอฟริกา ซึ่งเป็นตลาดเดียวกับไทย

นายชูเกียรติ อธิบายว่า ในอดีต เวียดนามเคยส่งออกปีหนึ่ง 5-6 ล้านตัน แต่ปัจจุบันส่งออกได้ 8 ล้านตัน ล่าสุด 7 เดือน เวียดนามส่งออกเท่ากับไทย และเป็นสิ่งที่ได้เห็นในอนาคต สุดท้ายหากไทยไม่ปรับตัว อาจจะกลายเป็นผู้ส่งออกข้าวเบอร์ 3 ของโลก โดนเวียดนามแซงหน้าขึ้นไปแทนที่ ถ้าราคาข้าวไทยยังแพงกว่า ขณะที่ลูกค้าที่ซื้อข้าว จะให้ความสำคัญในเรื่อง “ราคา” เป็นหลัก เพราะภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัว ทำให้ราคาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ลูกค้าจะเลือกซื้อ

สำหรับการส่งออกข้าวไทยในปีนี้อยู่ในทิศทางที่ดี 7 เดือนแรกของปี 2567 (ม.ค. – ก.ค.) ไทยส่งออกข้าวแล้วปริมาณ 5.68 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 21.97% และมีมูลค่า 132,396 ล้านบาท หรือประมาณ 3,703 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 50.97% เป็นผลมาจากผู้นำเข้าข้าวมีความต้องการนำเข้าข้าวเพื่อใช้บริโภคและเก็บเป็นสต็อกเพื่อความมั่นคงทางอาหาร คาดว่าในปี 2567 ไทยจะสามารถส่งออกข้าวได้เกินกว่าที่คาดการณ์ไว้ที่ 8.20 ล้านตัน

ที่มา Thai PBS

เงินบาทแข็งค่า อุดราคาข้าวสาร ข้าวเปลือก ดึงหนักตันละ 2,000 บาท

"รังสรรค์" นายกสมาคมโรงสีข้าวไทย เผย ราคาข้าวสาร - เปลือก ราคาตลาดลงอย่างต่อเนื่อง เทียบส.ค.-ก.ย. ลดเฉลี่ย 2,000 บาทต่อตัน สาเหตุหลัก ตลาดโลกชะลอการซื้อ ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้น

นายรังสรรค์ สบายเมือง นายกสมาคมโรงสีข้าวไทย เปิดเผย"ฐานเศรษฐกิจ" ว่า ปัจจุบันข้าวเปลือกและข้าวสาร ราคาปรับตัวลดลงค่อนข้างมาก หากเทียบราคาช่วงเดือนสิงหาคมกับกันยายน พบว่า ข้าวเปลือก ลดลงเฉลี่ย 1,000 บาทต่อตัน ส่วนข้าวสาร ลดลงเฉลี่ย 2,000 บาทต่อตัน โดยสาเหตุหลักมาจากการตลาดโลกมีการซื้อข้าวน้อยลง เนื่องจากแต่ละประเทศมีปริมาณข้าวค่อนข้างเยอะ ค่าเงินบาทแข็งค่า ส่งผลให้การแข่งขันด้านราคาประเทศไทยสูงกว่าประเทศผู้ส่งออกอื่นๆ อาทิ เวียดนาม

"ตอนนี้ปัจจัยหลักที่ทำให้ราคาลดลง เพราะต่างประเทศมีความต้องการซื้อข้าวลดลง รวมถึงราคาที่มีแข่งขันกัน เงินบาทไทยแข็งค่าขึ้นก็ส่งผลกระทบเพราะราคาข้าวเราจะสูงกว่าประเทศอื่น ตอนนี้ก็ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าราคาข้าวจะสูงขึ้นหรือลดลงไปอีก เพราะเราต้องแข่งขันกับต่างประเทศ ต้องดูราคาต่างประเทศด้วย โดยเฉพาะเวียดนาม ซึ่งเรื่องคุณภาพข้าวทุกประเทศ เหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นผู้ซื้อเขาก็เลือกประเทศที่ให้ราคาดี"

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยในประเทศ เรื่องสภาพคล่องของผู้ประกอบการโรงสีข้าว ซึ่งเป็นต้นทางของการซื้อข้าวเปลือก ตอนนี้สถาบันการเงิน มีความเข้มงวดในเรื่องการปล่อยสินเชื่อให้กับกลุ่มโรงสีค่อนข้างมาก ทำให้โรงสีไม่มีสภาพคล่อง จึงอยากให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงสีให้มีสภาพคล่องที่ดี โดยให้ทางธนาคารปล่อยเครดิตให้กับผู้ประกอบการ เพื่อจะได้มีสำรองหมุนเวียนซื้อข้าว ลดเงื่อนไขต่างๆ เพิ่มวงเงิน

"ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีเงินวงเงินอยู่แล้ว แต่ที่ผ่านมามีบางรายก็ถูกลดวงเงิน จำกัดการเบิกใช้ มีกฎระเบียบมาตรฐานที่เข้มงวดเกินไป แต่เราพยายามแก้ไขของเราเองเพื่อที่จะให้เกษตรกรเดือดร้อน"

ขณะเดียวกัน แม้ราคาพืชเกษตรของไทยปีนี้ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี แม้จะมีขึ้นลงบ้าง แต่ถึงอย่างนั้นเกษตรกรก็ไม่ได้มีกำไรมากนัก เพราะต้นทุนในการดูแลสินค้าค่อนข้างสูง อาทิ ปุ๋ย น้ำมัน ขณะที่ปีหน้ายังไม่สามารถคาดเดาสถานการณ์ได้ว่าปริมาณข้าวของไทยจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นมากน้อยขนาดไหน ต้องรอดูสภาพอากาศที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ส่งออกข้าวไทยปี 68 เหนือเงินบาทแข็ง-"อินเดีย"แย่งตลาด

ภาคเอกชน เผย ทิศทางการส่งออกข้าวไทยปี 2568 เจออุปสรรคหลายด้าน อินเดียส่งสัญญาณกลับมาส่งออก แย่งตลาดข้าวขาว ขณะที่เงินบาทไทยแข็งค่า ส่งผลกระทบต่อการส่งออก

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยว่า ทิศทางการส่งออกข้าวไทยในปีนี้มีโอกาสทำได้ดีสูงถึง 9 ล้านตัน แต่ที่ยังเป็นห่วงการส่งออกในปีหน้า ที่จะเผชิญอุปสรรคมากขึ้น และมีความเสี่ยงส่งออกได้ลดลงเหลือแค่ 6.5-7.5 ล้านตัน เนื่องจากมีปัจจัยกระทบหลายด้านโดยเฉพาะ การกลับมาส่งออกข้าวขาวของประเทศอินเดียครั้งแรกในรอบ 2 ปี

ทั้งนี้ ล่าสุดผู้ส่งออกอินเดียได้แจ้งว่า เร็วๆ นี้รัฐบาลอินเดียจะมีการยกเลิกประกาศห้ามการส่งออกข้าวขาว ซึ่งหมายความว่าอินเดียจะกลับมาส่งออกข้าวขาวได้อีกครั้ง ซึ่งอาจจะกระทบไทยเป็นอย่างมาก เพราะอินเดียเป็นผู้ส่งออกข้าวขาวอันดับ 1 ของโลก โดยปกติอินเดียจะส่งข้าวขาวปีละ 5 ล้านตัน ซึ่งในช่วงอินเดียหยุดส่งออกข้าวขาวทำให้ไทยได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นถึง 2 ล้านตัน แต่หากอินเดียกลับมาส่งออกก็จะทำให้การส่งออกข้าวหายไปในส่วนนี้

โดยเฉพาะตลาดมาเลเซีย และที่สำคัญการส่งออกของอินเดียจะทำให้ราคาตลาดโลกลดลง ซึ่งคาดว่าข้าวขาวไทยมี โอกาสปรับตัวลงประมาณ 30-50 ดอลลาร์/ตัน

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยน่าเป็นห่วงเรื่องของค่าเงินบาท ซึ่งปัจจัยเรื่องค่าเงินบาทนี้สำหรับคำสั่งซื้อล่วงหน้า และกำลังทยอยส่งมอบ ซึ่งทุกๆ 1 บาทต่อดอลลาร์ที่แข็งค่าหรืออ่อนค่า จะมีผลต่อราคาส่งออกข้าวไทย 15 ดอลลาร์ ต่อตัน เช่น เดือนก่อนหน้านี้อินเดียบาทเฉลี่ย 35-36 บาท วันนี้ 33 บาท มีผลต่อราคาข้าวไทยแล้ว 50 ดอลลาร์ต่อตัน เทียบกับประเทศผู้ส่งออกข้าวโลก ไทยแข่งขันด้านราคาได้ยากมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสะท้อนจากการเปิดประมูลข้าวของ อินเดียเฉลี่ยจำนวน 3.5 แสนตัน ที่เวียดนาม เมียนมา และปากีสถาน ขณะประมูลรวมกว่า 2 แสนตัน

ในวันที่ 24 กันยายนนี้ อินเดียจะเปิดประมูลนำเข้าข้าวอีก 4.5 แสนตัน และยังจัดไทยไปร่วมกลุ่มกับ ปากีสถานและกัมพูชาในการพิจารณา ซึ่งก็มีโอกาสน้อยที่ได้จะชนะประมูล เพราะเมื่อเทียบค่าเงินบาทที่แข็งค่าวันนี้ ราคาส่งออก (FOB) ของปากีสถานอยู่ที่ระดับไม่เกิน 510 ดอลลาร์ต่อตัน แต่ต้นทุนไทยต้องขายที่ระดับประมาณ 560 ดอลลาร์ต่อตัน

สำหรับสถานการณ์น้ำท่วมมองว่ายังไม่กระทบต่อผลผลิต แต่ขอประเมินสถานการณ์อีกครั้ง หากไม่มีพายุ ซ้ำก็จะไม่ส่งผลกระทบ และทั้งปีมองว่าผลผลิตข้าวเปลือกของไทย จะอยู่ที่ 32-34 ล้านตัน

อย่างไรก็ตาม อยากขอให้รัฐบาลรับมือปัญหาการส่งออกข้าวไทย โดยเฉพาะการวางแผนการเพาะปลูก ผลผลิต และหาตลาดล่วงหน้า หากไม่มีการวางแผนไทยก็ตกอันดับผู้ส่งออกจากที่ 2 ของโลกเป็นที่ 3 ของโลก อีกทั้ง ไม่ควรนานโนยายอุดหนุนราคา เช่น จำนำข้าว หรือประกันรายได้กลับมาใช้ ประกอบกับปีหน้า ผลผลิตข้าวไทย สูงขึ้น เนื่องจากปีนี้ในเขื่อนมีปริมาณเยอะ น่าจะเพียงพอต่อการเพาะปลูก สวนทางกับความต้องการข้าวทั่วโลกที่ จะลดลง เช่น อินเดีย อาจจะนำเข้าลดลงเหลือ 4 ล้านตัน เนื่องจากมีความต้องการอาหารลดลง

นายวิศักดิ์ วานิชจักรวงศ์ กรรมการสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยว่า ตลาดข้าวไทย 7 เดือนที่ผ่านมา ทางประเทศไทยสามารถทำได้ดีในเรื่องเชิงปริมาณ เพิ่มขึ้นมาจากปีที่แล้วประมาณ 22% อย่างไรก็ตาม ต้องเผชิญ กับความท้าทายสำหรับข้าวไทยในอนาคต โดยมี 3 เรื่องหลักได้แก่

1. ราคาค่าเงินบาท เมื่อเทียบสกุลเงินประเทศส่งออกอื่นๆ ค่าเงินบาทไทยแข็งค่าสูงกว่าประเทศอื่นๆ 5% ส่งผลให้มีอำนาจในการต่อรองราคาการซื้อข้าว อาจส่งกระทบต่อไทยได้

2. ประเทศต่างๆ เช่น อินเดียมีสต็อกข้าวมากถึง 38.5 ล้านตัน จึงต้องติดตามเปลี่ยนแปลงด้านนโยบาย ของอินเดีย ซึ่งอาจจะมีการกลับมาส่งออกข้าวอีกครั้ง และเชื่อว่าจะมีการลดราคาส่งออก นอกจากนี้ในช่วงไตรมาส สุดท้ายลูกค้าอาจจะลดจำนวนการซื้อข้าวเพื่อดูทิศทางของอินเดีย

3. นโยบายตลาดอินเดีย ซึ่งเป็นผู้บริโภคใหญ่ที่สุด หากมีการเปลี่ยนการนำเข้า ก็ส่งผลกระทบต่อ การซื้อข้าวในตลาดโลก

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

เปิดกลยุทธ์เวียดนาม ปฏิวัติวงการส่งออกข้าว

เจาะลึกกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพข้าวของเวียดนาม ที่ทำให้ยอดส่งออกพุ่งทะยาน แม้เผชิญความท้าทาย ด้านสภาพอากาศ

นายโต ฮา นัม รองประธานสมาคมอาหารเวียดนาม เปิดเผยว่า ภาพรวมข้าวของเวียดนาม ในช่วงปี 2022-2023 ประเทศเวียดนามมีการเพาะปลูกในพื้นที่สามเหลี่ยมลุ่มแม่น้ำแดง ซึ่งใช้บริโภคในประเทศ และ

สามเหลี่ยมมุมมน้ำโขง มีการส่งออก 50% ขณะที่สถิติพื้นที่และผลผลิตคล้ายเดิม แต่แนวโน้มการส่งออกมีการเปลี่ยนแปลง แม้ว่าผลิตเหมือนเดิม แต่มีการนำเข้าข้าวจากอินเดียมาใช้ในประเทศ

สำหรับตลาดส่งออกใหญ่ คือ อาเซียนสัดส่วนประมาณ 71% แอฟริกา 20% สหรัฐ 11.25% ซึ่งเมื่อดูประเทศนำเข้าข้าวของเวียดนาม พบว่าฟิลิปปินส์นำเข้ามากที่สุดสัดส่วนประมาณ 38.55% รองลงมาคือ อินโดนีเซีย 14.34% ขณะที่ประเภทข้าวที่มีการส่งออก ส่วนใหญ่เป็นข้าวหอม ข้าวพันธุ์ OM ข้าวขาว และข้าวหัก

ทั้งนี้ ด้านการผลิตและแปรรูปในเวียดนามพยายามพัฒนาให้เป็นข้าวที่มีคุณภาพมาก ทั้งข้าวหอมและข้าวเหนียว ประมาณ 70% การเปลี่ยนแปลงทำให้การส่งออกข้าวประสบความสำเร็จมากในปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ เวียดนามยังมีความหลากหลายของประเภทข้าวเปลือก คือข้าวหอม ข้าวเหนียว หากดูสถิติจากกระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบท จะเห็นได้ว่าข้าวเปลือกมีปริมาณผลผลิตประมาณ 43-45 ล้านตัน ซึ่งมีการส่งออกประมาณ 13-14 ล้านตัน (ข้าวเปลือก)

ขณะที่พื้นที่การผลิตลดลง เนื่องจากมีการปลูกอย่างอื่นทดแทน การเพิ่มพื้นที่เมือง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ทั้งภัยแล้ง ภาวะน้ำเค็ม และพายุ

ปัจจุบันในช่วง ม.ค.-ส.ค. 2567 เวียดนามมีการส่งออกข้าว ปริมาณ 6.150 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาประมาณ 6% ซึ่งส่วนใหญ่ส่งออกไปยังอินโดนีเซีย กับฟิลิปปินส์ ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก

ส่วนภาพรวมที่เหลืออีก 3-4 เดือนของปีนี้ การส่งออกข้าวของเวียดนาม แม้ว่าตลาดยังมีความต้องการข้าวสูง แต่ก็มีปัจจัยที่กระทบต่อการส่งออก ทั้งการบริโภคภายในประเทศ ผลกระทบจากภาวะเอลนีโญ ลานีญา พายุไต้ฝุ่นยาก็ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทางตอนเหนือ ทำให้สูญเสียข้าวประมาณ 1 ล้านตัน

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อพื้นที่ส่งออกการเก็บเกี่ยว เช่นเดียวกับกัมพูชา คือกรณีฝนตกหนัก ส่งผลให้การข้าวมีคุณภาพลดลง แต่ก็มีความหวังว่าราคาข้าวในท้องถิ่นจะสูงขึ้น อาจจะส่งผลกระทบต่อส่งออก เพราะปริมาณข้าวหายไป

อย่างไรก็ตามคนส่วนใหญ่ในประเทศไม่อยากให้ราคาข้าวสูง เพราะชาวนาไม่ได้รับผลดี ถึงแม้จะมีการส่งออกถ้าเกิดราคาสูง อาจจะยังไม่มีข้าวมากเพียงพอ เนื่องจากข้าวส่วนใหญ่ใช้บริโภคในประเทศ โดยสรุปกลยุทธ์รัฐบาลเวียดนาม เราไม่ได้โฟกัสปริมาณมาก แต่โฟกัสเพิ่มคุณภาพ ก็พยายามเปลี่ยนพื้นที่ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ที่มา: ฐานเศรษฐกิจ

สศก. ชี้แนวโน้มราคาข้าวไทยสดใส ส่งออก 7 เดือนแรก เพิ่มทั้งปริมาณ-มูลค่า

นางธัญธิดา บุญญมณีกุล รองเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยถึงสถานการณ์ราคาและการส่งออกข้าวของไทยในปีนี้อ่า มีทิศทางที่ดี โดยราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรขายได้ มีการขยับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง รวมถึงการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยพบว่า ในช่วง 9 เดือนแรก (ม.ค.-ก.ย. 67) ราคาข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิ เฉลี่ยตันละ 14,813 บาท สูงขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 4.09% ข้าวเปลือกเจ้าพันธุ์ปทุมธานี 1 เฉลี่ยตันละ 12,486 บาท สูงขึ้น 7.35% ข้าวเปลือกเหนียว เฉลี่ยตันละ 12,038 บาท สูงขึ้น 2.98% และข้าวเปลือกเจ้าความชื้น 15% เฉลี่ยตันละ 10,908 บาท สูงขึ้น 3.87%

สำหรับการส่งออกข้าวในช่วง 7 เดือน (ม.ค.-ก.ค.) 67 มีทิศทางที่เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 66 เช่นกัน โดยไทยส่งออกข้าวปริมาณ 5.68 ล้านตัน มูลค่า 132,396 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 66 ที่ 21.96% และ 50.97% ตามลำดับ โดยเมื่อแยกเป็นรายชนิดข้าว พบว่า

- ข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิ มีปริมาณการส่งออก 0.93 ล้านตัน มูลค่า 29,503 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 66 ที่ 8.44% และ 23.26%
- ข้าวเปลือกเจ้าพันธุ์หอมปทุมธานี 1 ปริมาณ 0.37 ล้านตัน มูลค่า 9,546 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 44.12% และ 65.55%
- ข้าวเปลือกเหนียว ปริมาณ 0.17 ล้านตัน มูลค่า 4,426 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 13.31% และ 32.23%
- ข้าวขาว ปริมาณ 3.64 ล้านตัน มูลค่า 76,480 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 42.42% และ 86.51% ตามลำดับ

นางธัญธิตา กล่าวว่่า ปัจจัยหนุนที่ส่งผลให้ราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรขายได้ มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น มาจากการต้องการของประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ประกอบกับค่าเงินบาทที่อ่อนตัว จึงเป็นโอกาสทำให้ประเทศไทยสามารถส่งออกได้มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ภาครัฐยังคงมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก ปีการผลิต 2566/67 จำนวน 4 โครงการ ประกอบด้วย

1. โครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2566/67 โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สนับสนุนสินเชื่อให้เกษตรกร และสถาบันเกษตรกรในพื้นที่ปลูกข้าวทั่วประเทศ เพื่อชะลอข้าวเปลือกไว้ในยุ้งฉางของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

2. โครงการสินเชื่อเพื่อรวบรวมข้าวและสร้างมูลค่าเพิ่มโดยสถาบันเกษตรกร ปีการผลิต 2566/67 โดย ธ.ก.ส. สนับสนุนสินเชื่อแก่สถาบันเกษตรกร ประกอบด้วย สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และศูนย์ข้าวชุมชน เพื่อรวบรวมข้าวเปลือกจำหน่าย และ/หรือเพื่อการแปรรูป

3. โครงการสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปีการผลิต 2566/67 โดย ธ.ก.ส. ดำเนินการจ่ายเงินให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวนาปีที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร ในอัตราไร่ละ 1,000 บาท ไม่เกินครัวเรือนละ 20 ไร่ หรือครัวเรือนละไม่เกิน 20,000 บาท

4. โครงการชดเชยดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการค้าข้าวในการเก็บสต็อก ปีการผลิต 2566/67 เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการค้าข้าว ในการรับซื้อข้าวเปลือกเพื่อเก็บสต็อกในรูปข้าวเปลือกและข้าวสาร อย่างน้อย 60-180 วัน (2-6 เดือน) นับแต่วันที่รับซื้อ

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 16 ก.ค. 67 เห็นชอบโครงการประกันภัยข้าวนาปี ปีการผลิต 2567 เพื่อเพิ่มความมั่นคงให้แก่เกษตรกร โดยคุ้มครองความเสียหายที่เกิดจากภัยธรรมชาติ และโรคระบาด ซึ่งมีพื้นที่เป้าหมายรวมการรับประกันภัยพื้นฐาน (Tier 1) และการรับประกันภัยเพิ่มเติมโดยสมัครใจ (Tier 2) จำนวน 21 ล้านไร่ วงเงินงบประมาณโครงการฯ รวม 2,302.16 ล้านบาท

โดยกรมธรรม์ประกันภัย จะให้ความคุ้มครองภัยศัตรูพืช หรือโรคระบาด และภัยธรรมชาติ 7 ภัย ได้แก่ (1) น้ำท่วมหรือฝนตกหนัก (2) ภัยแล้ง ฝนแล้งหรือฝนทิ้งช่วง (3) ลมพายุหรือพายุไต้ฝุ่น (4) ภัยอากาศหนาวหรือน้ำค้างแข็ง (5) ลูกเห็บ (6) ไฟไหม้ และ (7) ช้างป่า

ที่มา สำนักข่าวอินโฟเควสท์

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นแตะระดับสูงสุดนับตั้งแต่กลางเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ท่ามกลางภาวะการค้าที่ค่อนข้างอ่อนแอ ขณะที่ผู้ซื้อบางรายบ่นว่าราคาสูง ประกอบกับผู้ค้าข้าวต่างรอดูผลการประมูลข้าวของอินโดนีเซียที่จัดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ โดยราคาข้าวขาว 5% อยู่ในระดับ 575-580 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 567 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

ผู้ค้ารายหนึ่งในนครโฮจิมินห์กล่าวว่า ราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นหลังจากเกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่ของ เวียดนาม โดยมีรายงานว่ามีการขนส่งข้าวจำนวนมากไปยังพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ใน ภาคเหนือของเวียดนาม

ขณะที่ผู้ค้าข้าวบางรายระบุว่าน้ำท่วมที่เกิดขึ้นทางภาคเหนือของเวียดนามอาจส่งผลกระทบต่อการผลิต ข้าว แม้ว่าข้าวเพื่อการส่งออกส่วนใหญ่จะปลูกในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงทางตอนใต้ก็ตาม

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า ราคาข้าวส่งออกของ เวียดนาม ณ วันที่ 24 กันยายน 2567 ราคาอ่อนข้างทรงตัวจากวันก่อนหน้า โดยข้าวหัก 100% (100% broken rice) ราคาอยู่ที่ 454 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาขยับขึ้นมาอยู่ที่ 567 เหรียญสหรัฐต่อดัน และข้าวขาว 25% (25% broken rice) ราคาขยับขึ้นมาอยู่ที่ 537 เหรียญสหรัฐต่อดัน

ทั้งนี้ ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามปรับตัวขึ้นแตะระดับสูงสุดตั้งแต่ปลายเดือนสิงหาคม เนื่องจากพื้นที่ บางส่วนได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม ขณะที่ตลาดนำเข้าข้าวตั้งเดิมของเวียดนาม เช่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ยังคงมีความต้องการนำเข้าอย่างต่อเนื่อง

นาย Do Ha Nam รองนายกสมาคมอาหารเวียดนาม (Vice President of the Vietnam Food Association) กล่าวว่า การประเมินราคาส่งออกข้าวตั้งแต่ตอนนี้ไปจนถึงสิ้นปีไม่ใช่เรื่องง่าย อย่างไรก็ตาม แนวโน้มที่ ราคาส่งออกจะอ่อนตัวลงไปจนถึงสิ้นปีนั้นอาจจะเป็นไปได้ยาก ขณะที่ปริมาณข้าวที่จะส่งออกไปจนถึงสิ้นปีมีไม่มากนัก โดยคาดว่าฟิลิปปินส์จะนำเข้าข้าวจากเวียดนามอีกประมาณ 1 ล้านตัน

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-12 กันยายน 2567 มีเรือบรรทุกสินค้า จำนวน 27 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 232,800 ตัน โดยจอดรอขนถ่ายสินค้า ขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port

ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม-12 กันยายน 2567 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 387,250 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกาจำนวน 91,700 ตัน มาเลเซีย 8,900 ตัน อินโดนีเซีย 87,450 ตัน และฟิลิปปินส์ 199,200 ตัน

สำนักงานศุลกากร (the General Department of Vietnam Customs) รายงานว่า ในเดือนสิงหาคม 2567 เวียดนามส่งออกข้าวได้ประมาณ 851,079 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 13.3% เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2567 ที่ผ่านมา แต่ลดลงประมาณ 7.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 921,443 ตัน ในเดือนสิงหาคม 2566 ขณะที่มูลค่าค่า ประมาณ 510 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นประมาณ 12.8% เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2567 โดยในช่วง 8 เดือน แรกของปี 2567 (มกราคม-สิงหาคม 2567) เวียดนามส่งออกข้าวได้แล้วประมาณ 6.16 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 3.85 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 5.9% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 21.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

โดยในเดือนสิงหาคม 2567 เวียดนามส่งออกข้าวไปยังตลาดสำคัญ ดังนี้

1. ฟิลิปปินส์ จำนวน 497,266 ตัน มูลค่าประมาณ 294.589 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

- 2.อินโดนีเซีย จำนวน 135,196 ตัน มูลค่าประมาณ 76.081 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 3.มาเลเซีย จำนวน 53,142 ตัน มูลค่าประมาณ 31.757 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 4.ไต้หวัน จำนวน 33,427 ตัน มูลค่าประมาณ 18.308 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 5.โมซัมบิก จำนวน 11,650 ตัน มูลค่าประมาณ 7.504 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 6.สิงคโปร์ จำนวน 10,811 ตัน มูลค่าประมาณ 7.004 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 7.จีน จำนวน 10,859 ตัน มูลค่าประมาณ 5.379 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 8.ออสเตรเลีย จำนวน 5,595 ตัน มูลค่าประมาณ 4.333 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 9.ฮ่องกง จำนวน 5,657 ตัน มูลค่าประมาณ 3.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 10.กัมพูชา จำนวน 5,499 ตัน มูลค่าประมาณ 3.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สำนักข่าว VietNamNet Global รายงานว่า เวียดนามได้รับคำสั่งซื้อข้าวจำนวนมากจากประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งข้าวของเวียดนามกำลังเป็นที่ต้องการอย่างมากในตลาด หลังจากที่มีผู้ส่งออกได้ลงนามในสัญญาสำคัญ

กรมศุลกากร (The General Department of Customs; GDC) รายงานว่าเมื่อกลางเดือนกันยายน 2567 ว่า เวียดนามส่งออกข้าวประเภทต่างๆไปแล้วประมาณ 6.5 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 4.06 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นประมาณ 6.2% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ขณะที่มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นถึง 21.2% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน โดยข้าวของเวียดนามมีปริมาณส่งออกสูงขึ้นในตลาดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยลูกค้ารายใหญ่ 3 ราย ได้แก่ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

กรมศุลกากร (GDC) ยังรายงานว่าราคาส่งออกเฉลี่ยในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2567 อยู่ที่ 625 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 14.8% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

ในช่วง 8 เดือนที่ผ่านมา (มกราคม-สิงหาคม 2567) เวียดนามส่งออกข้าวไปฟิลิปปินส์ประมาณ 2.81 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 1.72 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 19.6% และมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 39.8% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

เวียดนามยังส่งออกข้าวไปอินโดนีเซียจำนวน 913,900 ตัน มูลค่าประมาณ 557.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 27.3% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 54.4% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ขณะเดียวกันก็ส่งไปยังมาเลเซียจำนวน 582,900 ตัน มูลค่าประมาณ 345.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 112% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 152.8% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน โดยมาเลเซียแข่งขันกับจีนและกลายเป็นตลาดที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของเวียดนามในปี

ด้านผู้เชี่ยวชาญและผู้ส่งออกกล่าวว่า เป็นเรื่องยากที่จะคาดการณ์ราคาข้าวในช่วงที่เหลือของปีนี้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาเชื่อว่าราคาจะไม่ลดลง เนื่องจากปริมาณสำรองสำหรับการส่งออกลดลง ซึ่งหากปริมาณการส่งออกในปีนี้จะเท่ากับปีที่แล้ว เวียดนามจะส่งออกข้าวอีกประมาณ 1.5 ล้านตัน ในอีก 3-4 เดือนข้างหน้า

ทั้งนี้ ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังคงต้องการซื้อข้าวเพิ่มขึ้นในปี และพวกเขากำลังพิจารณานำเข้าข้าวจากเวียดนาม เช่น ฟิลิปปินส์มีแผนที่จะนำเข้าข้าวเพิ่มอีก 1 ล้านตันจากเวียดนาม ขณะที่อินโดนีเซียได้เปิดประมูลเพื่อจัดหาข้าว 450,000 ตัน ในช่วงปลายเดือนกันยายนนี้ โดยกำหนดให้ส่งมอบในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน 2567

ที่มา Oryza.com

กัมพูชา

สำนักข่าว Khmer Time รายงานว่า สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (The Cambodia Rice Federation; CRF) และบริษัท Otis McAllister, Inc. ซึ่งเป็นบริษัทสัญชาติอเมริกัน ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลง (memorandum of understanding; MoU) เพื่อซื้อข้าวคุณภาพเยี่ยมจากกัมพูชาสำหรับตลาดในสหรัฐฯ โดยพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวจัดขึ้นที่นครซานฟรานซิสโกเมื่อวันอาทิตย์ที่ 22 กันยายน 2567 ผ่านมา

นาย Song Saran ประธานคณะกรรมการ CRF และนาย Patrick Murphy รองประธานบริหารฝ่ายจัดซื้อข้าวและธัญพืช ได้ลงนามในข้อตกลงดังกล่าว โดยมีรองนายกรัฐมนตรี Sun Chanthol ซึ่งเป็นรองประธานคนแรกของสภาพัฒนากัมพูชา (the First Vice President of the Council for the Development of Cambodia (CDC)) เป็นสักขีพยาน

ภายใต้บันทึกข้อตกลงดังกล่าว CRF จะจัดหาข้าวคุณภาพสูง เช่น ข้าวหอมมะลิ กัมพูชา ข้าวหอม ข้าว SKO และ SRO ตลอดจนข้าวขาวพันธุ์ต่างๆ ในราคาที่แข่งขันได้และรับประกันการจัดส่งตรงเวลา

ทั้งนี้ บันทึกข้อตกลงดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำหรับความร่วมมือในอนาคตเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางธุรกิจและส่งเสริมการส่งออกข้าวกัมพูชาไปยังตลาดสหรัฐฯ ให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจากการลงนามบันทึกความเข้าใจ คาดว่าข้าวภายใต้ "Made in Cambodia" จะเพิ่มมากขึ้นในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะในซูเปอร์มาร์เก็ต

นาย Song Saran กล่าวว่า บันทึกความเข้าใจดังกล่าวจะนำข้าวกัมพูชาเข้าสู่ชั้นวางสินค้าในตลาดสหรัฐอเมริกาซึ่งลูกค้าสามารถหาซื้อข้าว Made in Cambodia ได้

ภายใต้บันทึกความเข้าใจระหว่าง CRF และ Otis McAllister, Inc กัมพูชาจะขยายและส่งเสริมข้าวของกัมพูชาอย่างกว้างขวางในตลาดสหรัฐอเมริกา และทำให้ลูกค้าโดยเฉพาะชาวกัมพูชาที่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกาสามารถซื้อข้าวกัมพูชาได้ง่ายขึ้น

ก่อนหน้านี้ บริษัท Otis McAllister, Inc. ได้เดินทางมาเยือนกัมพูชาในเดือนมิถุนายน 2567 เพื่อรับข้อมูลโดยตรงเกี่ยวกับคุณภาพข้าวคุณภาพเยี่ยมในกัมพูชา โดยบริษัทได้จัดการประชุมหลายครั้งกับโรงสีข้าวในพื้นที่ รวมถึงกระทรวงและสถาบันต่างๆ รวมทั้งยังได้เยี่ยมชมทุ่งนาและสหกรณ์การเกษตรอีกด้วย

ทั้งนี้ ในช่วง 8 เดือนแรกของปีนี้ กัมพูชาส่งออกข้าวสารจำนวนประมาณ 412,023 ตัน สร้างรายได้ 305 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีบริษัทส่งออกข้าวจำนวน 53 แห่งที่ส่งออกข้าวสารไปยัง 65 ประเทศและภูมิภาคในช่วงเวลาดังกล่าว

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักข่าว ABS-CBN News รายงานว่า ในช่วงสุดสัปดาห์ที่ผ่านมาผู้นำเข้าข้าวหลายรายได้นำตู้สินค้าข้าวออกจากท่าเรืออย่างน้อย 300 ตู้คอนเทนเนอร์ ที่ก่อนหน้านี้ถูกทิ้งไว้ที่ท่าเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศในกรุงมะนิลา ไม่กี่วันหลังจากที่กระทรวงเกษตร (the Department of Agriculture) และการท่าเรือฟิลิปปินส์ (the Philippine Ports Authority) ได้ส่งสัญญาณเตือนถึงความพยายามที่เป็นไปได้ในการกักตุนอุปทานข้าวเพื่อให้ราคาพุ่งสูงขึ้น

Jay Santiago ผู้จัดการทั่วไปของการท่าเรือฟิลิปปินส์กล่าวว่า การท่าเรือกำลังรอให้มีการนำตู้คอนเทนเนอร์บรรทุกข้าวที่เกินกำหนดออกไปในอีกไม่กี่วันข้างหน้าไปจนถึงสิ้นเดือนนี้

ก่อนหน้านี้ การทำเรือฟิลิปปินส์ (PPA) รายงานว่า รถบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์สินค้าข้าวจำนวน 888 คันซึ่งบรรทุกข้าวสารประมาณ 20,000 ตัน ถูกทิ้งไว้ที่ท่าเรือมะนิลา โดยคาดว่าผู้รับสินค้าอาจต้องการเก็บข้าวที่นำเข้าไว้โดยไม่ได้รับสินค้าโดยตั้งใจเพื่อรอให้ราคาตลาดสูงขึ้น ซึ่งกระทรวงเกษตรได้เตือนว่าผู้นำเข้าอาจถูกตั้งข้อหาหักตุนข้าวไว้ในรถบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์สินค้าข้าวที่ยังไม่ได้ไปรับสินค้ามาจากท่าเรือ

ทางด้าน Arnel De Mesa โฆษกของกระทรวงเกษตร ชี้แจงว่า กระทรวงเกษตรขอให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจัดการเรื่องนี้ ขณะที่การทำเรือฟิลิปปินส์กำลังศึกษาถึงภาระผูกพันที่อาจเกิดขึ้น

นอกจากนี้ เขายังกล่าวเสริมว่า ความเสียหายในภาคเกษตรกรรมในท้องถิ่นอันเนื่องมาจากพายุไต้ฝุ่นและสภาพอากาศเลวร้ายนั้นไม่ถือเป็นสาเหตุของปัญหาด้านอุปทานข้าวในช่วงเทศกาลวันหยุด เนื่องจากการเก็บเกี่ยวข้าวที่ดีขึ้นซึ่งคาดว่าจะได้ผลผลิตข้าวประมาณ 20 ล้านตัน ขณะที่ปริมาณการนำเข้าอีกประมาณ 3 ล้านตัน ส่วนความสูญเสียของผลผลิตจากปัญหาสภาพอากาศนั้นคาดว่าจะมีประมาณ 420,000 ตัน ซึ่งถือว่ายังอยู่ในขอบเขตที่จำกัด

ดังนั้นเมื่อพิจารณาในแง่ของอุปทาน จึงคาดการณ์ในทางที่ดีในด้านราคาโดยจะเห็นข้าวที่นำเข้ามีราคาขายที่ 42 เปโซต่อกิโลกรัม ขณะที่ราคาข้าวในประเทศอยู่ที่ 45 เปโซต่อกิโลกรัม

การทำเรือฟิลิปปินส์ (PPA) กล่าวว่า จะให้ผู้นำเข้ามารับสินค้าไปจนถึงสิ้นเดือนนี้ ซึ่งจะต้องมาขนข้าวสารที่เหลือนอกไปก่อนที่จะมีการส่งต่อให้กรมศุลกากร (the Bureau of Customs) ดำเนินการจัดการอย่างเหมาะสมต่อไป

ผู้จัดการทั่วไปของการทำเรือฟิลิปปินส์ กล่าวว่า ภายใต้พระราชบัญญัติปรับปรุงอัตราภาษีศุลกากร (the Customs Modernization Tariff Act) สินค้าที่ไม่ได้มีการมารับภายใน 30 วันหลังจากผ่านพิธีการศุลกากรแล้วสามารถจะประกาศให้เป็นสินค้าที่ถูกละทิ้งได้ และกำจัดทิ้งได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับกรมศุลกากรที่จะพิจารณาว่าจะนำสินค้าออกไปประมูลหรือบริจาคให้หน่วยงานอื่นๆ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ณ วันที่ 19 กันยายน 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 3,093,527.29 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,244 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 15.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 2,681,894 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,390 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

โดยในเดือนมกราคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 70% เมื่อเทียบกับจำนวน 252,474.66 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 277 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีการนำเข้าจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 140.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 142,079 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 165 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมีนาคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 2.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 407,178 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 492 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนเมษายน 2567 มีการนำเข้าจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ลดลงประมาณ 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 516,895.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนพฤษภาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 478,099.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 621 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 48.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 321,582.36 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 435 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมิถุนายน 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 187,861.31 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 272 ใบ) ลดลงประมาณ 15.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 223,211.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 325 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกรกฎาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 167,403.84 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 219 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 6.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 156,981.75 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 191 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนสิงหาคม 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 19 กันยายน 2567) มีการนำเข้าแล้วจำนวน 387,889.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 512 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 16.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 332,892.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 470 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ขณะที่ในเดือนกันยายน 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 19 กันยายน 2567) มีการนำเข้าแล้วจำนวน 197,838.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 270 ใบ) ลดลงประมาณ 39.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 328,599.92 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ข้อมูล ณ วันที่ 19 กันยายน 2567 Philipinas นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2,439,250.53 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 78.9% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 396,005.74 ตัน (สัดส่วน 12.8% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ปากีสถานจำนวน 157,044.48 ตัน (5.1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) เมียนมาจำนวน 69,567 ตัน (2.2% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) อินเดีย 21,997.04 ตัน (0.7% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) จีน 5,720 ตัน (0.2% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ญี่ปุ่น 2,309.96 ตัน กัมพูชา 1,620 ตัน อิตาลี 10.63 ตัน และสเปน 1.92 ตัน

สำหรับบริษัทผู้นำเข้าที่สำคัญ 10 อันดับแรก (ที่นำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 19 กันยายน 2567) ได้แก่

- 1.BLY Agri Venture Trading นำเข้าจำนวน 200,946.99 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 108 ใบ)
- 2.Orison Free Enterprise Inc. นำเข้าจำนวน 173,295.45 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 241 ใบ)
- 3.MACMAN RICE AND CORN TRADING นำเข้าจำนวน 136,498.3 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 95 ใบ)
- 4.ATARA MARKETING INC. นำเข้า 133,628.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 158 ใบ)
- 5.River Valley Distribution, Inc. นำเข้า 116,810.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 36 ใบ)
- 6.RBS Universal Grains Traders Corp. นำเข้า 98,594.38 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 123 ใบ)
- 7.KING B COMPANY นำเข้า 96,715.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 161 ใบ)
- 8.Vitram Marketing Inc. นำเข้า 92,713.88 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 188 ใบ)
- 9.LUCKY BUY AND SELL นำเข้า 91,375.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 104 ใบ)
- 10.SODATRADE CORPORATION นำเข้า 70,585.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 59 ใบ)

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า ในปีนี้นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 – 19 กันยายน 2567 มีการการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) รวม 7,334 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 7,373,711.359 ตัน ดังนี้

ในเดือนมกราคม 2567 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 2,246,177.94 ตัน

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 703 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 554,718.97 ตัน

เดือนมีนาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,025 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 815,750.10 ตัน

เดือนเมษายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 895 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 687,671.53 ตัน

เดือนพฤษภาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 550 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 512,952.02 ตัน

เดือนมิถุนายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 295 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 241,133.00 ตัน

เดือนกรกฎาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 775,817.2 ตัน

เดือนสิงหาคม 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 19 กันยายน 2567) ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,087 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 890,445.29 ตัน

เดือนกันยายน 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 19 กันยายน 2567) ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 821 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 694,045.3 ตัน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 1.86764 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับบริโภคประมาณ 52 วัน (คำนวณจากความต้องการบริโภควันละประมาณ 36,000 ตัน) โดยปริมาณสต็อกข้าวเพิ่มขึ้น 14.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.63245 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 แต่ลดลง 14.2% เมื่อเทียบกับ 2.17788 ล้านตัน ในเดือนกรกฎาคม 2567

ทั้งนี้ สต็อกในคลังของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) มีจำนวนประมาณ 0.15074 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 195.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.05095 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 8.1% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 4 วัน) โดยสต็อกข้าวของ NFA เพิ่มขึ้นประมาณ 2.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.1472 ล้านตัน ในเดือนกรกฎาคม 2567

ขณะที่สต็อกในคลังของเอกชน (Commercial warehouses) มีจำนวนประมาณ 1.165 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 23.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.9451 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 62.4% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 32 วัน) แต่ลดลงประมาณ 12% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.32447 ล้านตัน ในเดือนกรกฎาคม 2567 ที่ผ่านมา

ส่วนสต็อกในภาคครัวเรือน (Household stocks) มีจำนวนประมาณ 0.5519 ล้านตัน ลดลงประมาณ 13.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.63641 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 29.6% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 15 วัน) และลดลงประมาณ 21.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.70621 ล้านตัน ในเดือนกรกฎาคม 2567

สำนักข่าว Business Mirror รายงานว่า จากการสำรวจพืชผลทางการเกษตรโดยสำนักงานสถิติฟิลิปปินส์ (The Philippine Statistics Authority (PSA)) คาดว่าผลผลิตข้าวเปลือกของประเทศในไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) ของปี 2567 จะลดลง 11.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เหลือประมาณ 3.36 ล้านตัน ซึ่งการคาดการณ์ล่าสุดของ PSA ลดลงประมาณ 0.7% จากการคาดการณ์เบื้องต้นที่ 3.39 ล้านตัน

การลดลงดังกล่าวอาจเกิดจากพื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวเปลือกลดลง แม้ว่าผลผลิตเฉลี่ยต่อพื้นที่ (yield) จะมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นก็ตาม โดยข้อมูลของ PSA ระบุว่า ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2567 พื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวเปลือกของประเทศลดลงประมาณ 14.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เหลือประมาณ 4.98 ล้านไร่ อย่างไรก็ตาม PSA

คาดการณ์ว่าผลผลิตเฉลี่ยต่อพื้นที่ (yield) ของข้าวเปลือกในไตรมาสที่ 3 จะเพิ่มขึ้นประมาณ 2.9% เป็นประมาณ 0.675 ตันต่อไร่

ทั้งนี้ จากพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 4.98 ล้านไร่ มีการเก็บเกี่ยวไปแล้วประมาณ 0.727 ล้านไร่ ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2567 และจากพื้นที่เพาะปลูกพืชผลที่ยังไม่ได้เก็บเกี่ยวอีกประมาณ 4.25 ล้านไร่นั้น มีจำนวนประมาณ 14.9% อยู่ในระยะเจริญเติบโต (vegetative stage) 58.7% อยู่ในระยะการเจริญเติบโตทางสืบพันธุ์ (the reproductive stage) และ 26.4% อยู่ในระยะเจริญเติบโตเต็มที่ (the maturing stage)

ที่มา Oryza.com และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า หน่วยงาน BULOG ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดหาอาหารของรัฐบาลอินโดนีเซีย ได้นำเข้าข้าวสารแล้วประมาณ 2.85 ล้านตัน นับจนถึงวันที่ 22 กันยายน 2567 จากปริมาณข้าวที่มีการทำสัญญาซื้อจากต่างประเทศไว้ประมาณ 3.1 ล้านตัน ซึ่งส่วนใหญ่จะนำเข้าข้าวจากไทย เวียดนาม ปากีสถาน เมียนมา และกัมพูชา

อินโดนีเซียได้กำหนดโควตาการนำเข้าข้าวให้หน่วยงาน BULOG ที่จำนวน 3.6 ล้านตัน สำหรับปี 2567 หลังจากปรากฏการณ์เอลนีโญเมื่อปีที่แล้วทำให้รอบการเพาะปลูกรอบใหม่ล่าช้า และผลผลิตข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักของประชากรอินโดนีเซีย 275 ล้านคนลดลง

ขณะที่ข้อมูลจากสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Agency) คาดว่าผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียในปี 2567 จะอยู่ที่ประมาณ 30.86 ล้านตัน ลดลง 0.8% จาก 31.1 ล้านตันที่ผลิตได้ในปีก่อน

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา สำนักงานสถิติอินโดนีเซีย (The Central Statistics Agency; BPS) รายงานว่า นับตั้งแต่เดือนมกราคม-สิงหาคม 2567 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวแล้วประมาณ 3.05 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 1.91 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 121.34% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน และคิดเป็น 1.5% ของการนำเข้าสินค้าที่ไม่ใช่น้ำมันและก๊าซของประเทศ (non-oil and gas imports)

ตามข้อมูลของ นาง Pudji Ismartini รองผู้อำนวยการฝ่ายสถิติและบริการการ (Deputy for Distribution Statistics and Services) ของ BPS ระบุว่า ผู้จัดหาข้าวรายใหญ่ 3 อันดับแรกของอินโดนีเซียคือ 1.ไทยซึ่งอินโดนีเซียนำเข้าข้าวจากไทยรวมประมาณ 1.13 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 734.78 ล้านเหรียญสหรัฐฯ 2.เวียดนามจำนวนประมาณ 0.87 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 542.86 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และ 3.ปากีสถานจำนวนประมาณ 0.46 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 290.56 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สำหรับในภาพรวมของการนำเข้าสินค้านั้น การนำเข้าสินค้าอาหารของอินโดนีเซียมีมูลค่าประมาณ 14,480 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 3.43% จากช่วงเดียวกันของปี 2023 ซึ่งนอกจากข้าวแล้ว การนำเข้าที่สำคัญได้แก่ น้ำตาลและข้าวสาลี

โดยอินโดนีเซียนำเข้าน้ำตาล 3.38 ล้านตัน มูลค่า 2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 1.56% ของการนำเข้าที่ไม่ใช่น้ำมันและก๊าซทั้งหมด ซึ่งผู้จัดหาน้ำตาลรายใหญ่ ได้แก่ 1.บราซิล 1.96 ล้านตัน มูลค่า 1,150 ล้านเหรียญสหรัฐฯ 2.ไทย 0.89 ล้านตัน มูลค่า 533.78 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และ 3.ออสเตรเลีย 0.42 ล้านตัน มูลค่า 241.31 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยการนำเข้าน้ำตาลเพิ่มขึ้น 5.53% ในช่วงตั้งแต่เดือนมกราคม-สิงหาคม 2567

นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังนำเข้าข้าวสาลีและแป้งข้าวสาลี (wheat and meslin) จำนวนรวมประมาณ 8.44 ล้านตัน มูลค่า 2.56 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 2.01% ของการนำเข้าที่ไม่ใช้น้ำมันและก๊าซทั้งหมด ซึ่งผู้จัดหาข้าวสาลีรายใหญ่ ได้แก่ 1.ออสเตรเลีย 2.27 ล้านตัน มูลค่า 707.39 ล้านเหรียญสหรัฐฯ 2.แคนาดา 1.82 ล้านตัน มูลค่า 639.71 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และ 3.อาร์เจนตินา 1.32 ล้านตัน มูลค่า 373.56 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สำนักข่าว Reuters รายงานความคืบหน้าของการประมูลซื้อข้าวจากต่างประเทศ (INVITATION FOR BIDDING RICE PROCUREMENT IMPORTATION 2024) ครั้งที่ 8 ของปีนี้ ซึ่ง BULOG กำหนดจะซื้อข้าวขาว 5% (white rice 5% broken) จำนวน 450,000 ตัน จากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา กัมพูชา และปากีสถาน โดยจะต้องเป็นข้าวสารฤดูใหม่ (crop year of 2024) ผ่านการสีแปรสภาพไม่เกิน 6 เดือน บรรจุถุงขนาด 50 กิโลกรัม และกำหนดช่วงเวลาส่งมอบทางเรือขนส่งสินค้าแบบ Break Bulk ภายในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2567

โดยกำหนดให้ลงทะเบียนเข้าร่วมการประมูลระหว่างวันที่ 12-16 กันยายน 2567 และประชุมชี้แจงการประมูลในวันที่ 17 กันยายน 2567 และให้ยื่นเสนอราคาในวันที่ 23 กันยายน 2567 หลังจากนั้นในวันที่ 24 กันยายน 2567 ก็จะมีการเจรจาต่อรองราคากับผู้ยื่นข้อเสนอ และคาดว่าจะมีการประกาศผลในวันที่ 25 กันยายน 2567 (ดูรายละเอียดที่ <https://www.bulog.co.id>)

ผู้ค้าในยุโรปเปิดเผยเมื่อวันจันทร์ที่ 23 กันยายน 2567 ว่า ราคาต่ำสุดที่เสนอในการประมูลครั้งนี้อยู่ที่ 539.3 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (cost and freight (c&f)) สำหรับข้าวที่คาดว่าจะมาจากเวียดนามหรือเมียนมา ซึ่งข้อเสนอราคาต่ำที่สุดได้เสนอข้าวจำนวน 30,200 ตัน

ก่อนหน้านี้ ผู้ค้าข้าวได้ประเมินว่าข้อเสนอราคาต่ำที่สุดน่าจะอยู่ที่ 547.0 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (cost and freight (c&f)) สำหรับข้าวจากเวียดนามหรือเมียนมา (เสนอข้าวจำนวน 30,200 ตัน)

นอกจากนี้ ยังมีการเสนอข้าวจากเวียดนามหรือเมียนมา ในราคาที่ต่ำที่สุดอีกหลายรายการ เช่น 549.0 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (cost and freight), 554.4 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (cost and freight) และ 550.5 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (cost and freight) ซึ่งรายงานดังกล่าวเป็นการสะท้อนจากการประเมินจากผู้ค้า และยังคงมีความเป็นไปได้ที่ราคาและปริมาณจะเปลี่ยนแปลงในภายหลัง

อย่างไรก็ตาม ผู้ค้ากล่าวว่า ในขณะนี้ยังไม่มีรายงานการซื้อขาย โดยคาดว่าจะมีการเจรจาราคาจะดำเนินต่อไป ในอีกไม่กี่วันข้างหน้า และคาดว่าจะมีการประกาศผลในช่วงปลายสัปดาห์นี้

ในปีนี้ หน่วยงาน BULOG จัดประมูลซื้อข้าวไปแล้ว 7 ครั้ง (ครั้งล่าสุดคือเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2567) 2567) โดยคาดว่าจะมีการซื้อข้าวไปแล้วประมาณ 2.21 ล้านตัน โดยข้าวที่ซื้อส่วนใหญ่จะมาจากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา และปากีสถาน

ที่มา Oryza.com

มาเลเซีย

สำนักข่าว AP รายงานว่า หน่วยงานของจีนได้ให้ข้าวพันธุ์ลูกผสมผลผลิตสูงที่พัฒนาขึ้นโดยนักวิทยาศาสตร์จีนให้กับเกษตรกรมาเลเซีย เพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตและลดการพึ่งพาการนำเข้าข้าวจากต่างประเทศ

โดยข้าวเหล่านี้ ได้รับการพัฒนาขึ้นที่ศูนย์เพาะพันธุ์หนานพาน ในเมืองชานยา เกาะไหหลำ ทางตอนใต้ของจีน โดยมีการทดลองปลูกข้าวพันธุ์สองฤดูในพื้นที่ ซึ่งให้ผลผลิตประมาณ 22.5 ตันต่อเฮกตาร์ ซึ่งถือเป็นผลผลิตที่สูงมาก ทั้งนี้ข้าวพันธุ์ผสมให้ผลผลิตดีกว่าพันธุ์ทั่วไปถึง 20-30%

โดยที่มาเลเซียนั้น ได้เริ่มการปลูกข้าวสายพันธุ์นี้แล้ว ทำให้เพิ่มผลผลิตข้าวได้จากเดิม 8 ตันต่อเฮกตาร์ ขึ้นมาเป็น 12 ตันต่อเฮกตาร์ ทำให้ปัจจุบันเกษตรกรในพื้นที่หันมาปลูกข้าวลูกผสมของจีนกันมากขึ้น

นายโมฮัมหมัด ซาบาวี อับดุล กานี ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาการเกษตรแห่งมาเลเซีย (MARDI) กล่าวว่า ปัจจุบันมาเลเซียมีอัตราการพึ่งตนเองของข้าวได้เพียง 65% เท่านั้น จึงเป็นโอกาสที่จะร่วมมือกับจีนในการแนะนำข้าวลูกผสม และความร่วมมือในอนาคตจะส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมข้าวของมาเลเซียมาก

ทั้งนี้ มาเลเซียมีปัญหาคาดแคลนข้าวเนื่องจากได้ผลผลิตในประเทศไม่เพียงพอ โดยผลิตข้าวได้เพียง 70% ของความต้องการบริโภคภายในประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องนำเข้าข้าวจากต่างประเทศปีละประมาณ 0.9-1.0 ล้านตัน ซึ่งรวมถึงจากประเทศไทย เวียดนาม อินเดีย ปากีสถาน และกัมพูชา

ที่มา *Oryza.com*

ญี่ปุ่น

สำนักข่าว NHK รายงานว่า ผู้บริโภคในญี่ปุ่นกำลังเผชิญกับปัญหาข้าวตามร้านค้าปลีกขาดตลาดอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากราคาขายส่งเฉลี่ย (the average wholesale price) ในเดือนสิงหาคม 2567 พุ่งสูงขึ้นมา โดยแตะระดับสูงสุดในเดือนสิงหาคม 2567 ที่ผ่านมา

กระทรวงเกษตรของญี่ปุ่นเปิดเผยว่า สหกรณ์อุตสาหกรรมข้าวต่างๆ ได้ขายข้าวสารทุกสายพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวในปี 2566 ให้กับผู้ค้าส่งในราคาเฉลี่ยที่ 16,133 เยน หรือประมาณ 114 เหรียญสหรัฐต่อ 60 กิโลกรัม ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 17% ในรูปของเงินเยนจากปีก่อนหน้า โดยเป็นราคาสูงสุดสำหรับเดือนสิงหาคม นับตั้งแต่มีการสำรวจข้าวที่เก็บเกี่ยวได้เริ่มขึ้นในปี 2549 (2006)

โดยคาดว่าอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นมาจากการที่นักท่องเที่ยวเข้ามาในญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น ขณะที่อุปทานข้าวในประเทศลดลงเนื่องจากภาวะคลื่นความร้อนในช่วงฤดูร้อนของปีก่อนที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าวในฤดูกาลที่ผ่านมา ประกอบกับมีผู้คนจำนวนมากได้หาซื้อข้าวจากซูเปอร์มาร์เก็ตเพื่อเก็บสำรองไว้ในกรณีที่เกิดแผ่นดินไหวและพายุ จึงยิ่งทำให้เกิดปัญหาคาดแคลนข้าวมากขึ้น

นาย Sakamoto Tetsushi รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรของญี่ปุ่น กล่าวกับผู้สื่อข่าวเมื่อวันอังคารที่ 17 กันยายน 2567 ว่า เมื่อมีข้าวฤดูใหม่ออกมาจำหน่ายอย่างแพร่หลายและมีการส่งเสริมการกระจายสินค้าที่เป็นไปอย่างราบรื่น ก็จะทำให้ภาวะอุปทานและอุปสงค์น่าจะสมดุลกัน ซึ่งจะทำให้ราคาข้าวมีเสถียรภาพมากขึ้น

ทั้งนี้ ปัญหาคาดแคลนข้าวในกรุงโตเกียวเริ่มคลี่คลาย เนื่องจากข้าวที่เพิ่งเก็บเกี่ยวใหม่เริ่มมีการนำมาวางจำหน่ายในร้านค้า แต่ราคายังสูงกว่าปีที่แล้วถึง 50%

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น รายงานว่า ท่ามกลางการภาวะขาดแคลนข้าว ผู้ผลิตขนมข้าว หรือ “เซมเบะ” (煎餅) หรือที่รู้จักกันในชื่อข้าวเกรียบญี่ปุ่น หลายบริษัทกำลังปรับขึ้นราคาและพิจารณาหาแหล่งวัตถุดิบข้าวใหม่ โดยข้าวชนิดพิเศษที่มีขนาดเล็ก (ข้าวหัก) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตขนมข้าวมีปริมาณลดลงอย่างมาก เนื่องจากผลกระทบจากสภาวะอากาศมีอุณหภูมิสูงขึ้น ในปี 2566 ในขณะที่ผู้บริโภคมีความต้องการสูงขึ้นและราคาก็พุ่งสูงขึ้นด้วย บริษัทต่าง ๆ จึงต้องเร่งปรับราคาสินค้าหรือหันมาใช้ข้าวนำเข้าที่มีการต้นทุนถูกกว่า

ข้าวหัก (broken rice) หมายถึงเมล็ดข้าวที่แตกหักระหว่างกระบวนการสีข้าว และมีขนาดเล็กกว่า 1.85 มิลลิเมตร โดยทั่วไปมีขนาดเล็กกว่าข้าวสำหรับบริโภค ยังคงมีคุณค่าทางโภชนาการเหมือนข้าวเต็มเมล็ด ซึ่งข้าวหัก

เกิดขึ้นประมาณไม่กี่เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตข้าว ตัวแทนจาก บริษัท Kameda Seika ให้ความเห็นเกี่ยวกับข้าวหักใน ปีงบประมาณ 2566 ว่า “การจัดหาข้าวยังทำได้ แต่ด้วยปริมาณที่ลดลง ราคาข้าวหักจึงสูงขึ้นมาก” สอดคล้องกับ แหล่งข่าวจากบริษัท Sanko Seika เผยว่า “การจัดหาทำได้ตามความต้องการ แต่ราคายังคงอยู่ในระดับสูง” โดยทั้งสองบริษัทมีชื่อเสียงในการผลิตขนมข้าวอบกรอบ (senbei) และขนมขบเคี้ยวอื่น ๆ ในจังหวัดนิงาตะ ซึ่งบริษัทใน ญี่ปุ่นส่วนใหญ่มักใช้ข้าวหักเป็นวัตถุดิบในขนมที่ทำจากข้าว เช่น เซมเบะ ข้าวเกรียบ Rice Cracker และมิโสะ (Miso) เครื่องปรุงรสที่สำคัญในอาหารญี่ปุ่น มักใช้ในการทำซุซึมิโสะ (Miso Soup) นิยมรับประทานในมื้ออาหาร ด้วยเช่นกัน โดยที่ข้าวหักจะมีช่วงราคาที่กว้างไม่คงที่ และไม่มีข้อมูลราคาขายส่งที่ชัดเจน

ข้อมูลจากสมาคมข้าวแห่งชาติญี่ปุ่น พบว่าช่วงหนึ่งราคาขึ้นมาเทียบเคียงใกล้เคียงกับข้าวสำหรับบริโภค อีก เหตุผลหนึ่งคือปริมาณการผลิตข้าวในปี 2566 มีน้อยลงอย่างมาก ตามข้อมูลของกระทรวงเกษตรฯ ญี่ปุ่น ปริมาณ ข้าวในปี 2566 ลดลง 37% เมื่อเทียบกับปี 2565 เหลือ 320,000 ตัน ซึ่งเป็นปริมาณที่ต่ำที่สุดในรอบ 16 ปี โดยคาดว่า ผลผลิตลดลงเนื่องจากอุณหภูมิที่สูงอย่างผิดปกติในปี 2566

นอกจากนี้ ในขณะที่ราคาข้าวสำหรับบริโภคสูงขึ้น ผู้ประกอบการร้านอาหารหลายแห่งได้ใช้ “ข้าวกลาง” (Medium Grain Rice) ซึ่งเป็นข้าวหักที่มีขนาดใหญ่กว่ามาผสมใช้ในธุรกิจอาหาร ส่งผลให้ความต้องการสูงขึ้นและ ราคาพุ่งขึ้นตามไปด้วย ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาอุตสาหกรรมขนมข้าวได้หันมานำเข้าข้าวจากต่างประเทศมากขึ้นจาก เดิมที่ใช้ข้าวภายในประเทศ แต่ปัจจุบันข้าวหักมีราคาสูงขึ้นอย่างมากทำให้แนวโน้มเปลี่ยนกลับไปสู่การนำเข้าข้าวจากต่างประเทศอีกครั้ง

บริษัท Kameda Seika ซึ่งเดิมใช้ข้าวในประเทศมากขึ้นในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันได้หันมาใช้ข้าว นำเข้ามากขึ้น มีแหล่งข่าวจากบริษัทรายใหญ่รายหนึ่ง กล่าวว่า “ราคาข้าวในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับข้าวนำเข้า แม้ว่าจะมีผลกระทบจากค่าเงินเยนที่อ่อนค่าลงก็ตาม” ทั้งนี้ ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลอัตราส่วนที่แน่ชัด หรือการขึ้นราคา ซึ่งบริษัท Sanko Seika ก็ได้เพิ่มการใช้ข้าวนำเข้าเช่นกัน มีการดำเนินการมาตั้งแต่ต้นปี 2567 เพื่อ รักษาความเสถียรทางด้านการจัดหา (Supply Chain Stability) เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินการ ได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

การเพิ่มขึ้นของการนำเข้าข้าวจากต่างประเทศสะท้อนถึงรัฐบาลญี่ปุ่นให้เห็นตัวเลขการจำหน่ายข้าว MA (Minimum Access) ซึ่งรวมถึงข้าววัตถุดิบสำหรับขนมข้าว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2566 ถึง มิถุนายน 2567 มีการ นำเข้าข้าวเพิ่มขึ้น 92% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะเดือนมิถุนายน 2567 มีการนำเข้า 14,235 ตัน เพิ่มขึ้น 2.3 เท่า การปรับราคาจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวของบริษัทรายใหญ่ต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัดเจนมากขึ้น อาทิเช่น บริษัท Sanko Seika ปรับราคาสินค้าขึ้นประมาณ 20% ในเดือนเมษายน 2567 ขณะที่บริษัท Echigo Seika ปรับราคาสินค้าในกลุ่ม “Aji no Tsuikyū” ผลิตภัณฑ์ที่เน้นคุณภาพและรสชาติที่ยอดเยี่ยม จำนวน 23 รายการ เช่น เครื่องปรุงรส ซอสปรุงรส อาหารสำเร็จรูป ราคาสูงขึ้นประมาณ 4-11% ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2567 บริษัท Kameda Seika ปรับราคาสินค้าหลัก 17 รายการขึ้นอีก 9-22% เนื่องจากผลกระทบจากอุณหภูมิที่สูงทำให้ ข้าวสำหรับแปรรูปมีราคาสูงขึ้น

ที่มา Oryza.com และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

ฮ่องกง

หน่วยงาน Trade and Industry Department ของฮ่องกง รายงานว่าในช่วง 8 เดือนแรกของปีนี้ (เดือนมกราคม-สิงหาคม 2567) ฮ่องกงนำเข้าข้าวจากประเทศต่างๆรวมประมาณ 168,300 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 0.8% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 167,000 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 โดยนำเข้าจากประเทศต่างๆดังนี้

1.ประเทศไทย จำนวนประมาณ 98,800 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 2.1% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 96,800 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 ประกอบด้วยข้าวหอมประมาณ 91,500 ตัน ข้าวขาวประมาณ 2,200 ตัน และข้าวชนิดอื่นๆประมาณ 5,100 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 58.7% ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด เพิ่มขึ้นประมาณ 1.2% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 58.0%

2.ประเทศเวียดนาม จำนวนประมาณ 27,400 ตัน ลดลง 35.2% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 42,300 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 ประกอบด้วยข้าวหอมประมาณ 23,400 ตัน ข้าวขาว และข้าวชนิดอื่นๆรวมประมาณ 4,000 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 16.3% ลดลง 35.6% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 25.3%

3.ประเทศกัมพูชา จำนวนประมาณ 18,500 ตัน เพิ่มขึ้น 320.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 4,400 ตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 11.0% เพิ่มขึ้น 323% เมื่อเทียบกับเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 2.6%

4.ประเทศจีน จำนวน 12,800 ตัน ลดลง 10.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 14,300 ตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา ประกอบด้วยข้าว Yu Jien (ข้าวเหนียว) ประมาณ 12,200 ตัน และข้าว See Mew (ข้าวหอม) ประมาณ 500 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 7.6% ลดลง 11.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 8.6%

5.ประเทศญี่ปุ่น จำนวนประมาณ 8,400 ตัน เพิ่มขึ้น 18.3% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 7,100 ตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 5.0% เพิ่มขึ้น 16.3% เมื่อเทียบกับเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 4.3% และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

6.ประเทศอื่นๆประมาณ 2,400 ตัน เพิ่มขึ้น 26.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,900 ตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 1.4% เพิ่มขึ้น 27.3% เมื่อเทียบกับเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 1.1%

สำหรับการส่งออก (Re-export) ไปยังประเทศอื่นๆ ในช่วง 8 เดือนแรกของปีนี้ (เดือนมกราคม-สิงหาคม 2567) มีปริมาณ 6,400 ตัน เพิ่มขึ้น 3.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 6,214 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยส่งไปยังมาเก๊าจำนวน 5,627 ตัน ลดลง 0.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 5,651 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่งไปยังสหรัฐประมาณ 534 ตัน เพิ่มขึ้น 18.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 450 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็นต้น

ข้อมูล ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2567 ฮ่องกงมีจำนวนผู้เก็บสต็อกข้าวที่ได้จดทะเบียนแล้ว (Registered stockholders of rice) จำนวน 219 ราย และมีสถานที่เก็บรักษาข้าวที่ได้รับอนุมัติ (Approved rice storage places) จำนวน 146 แห่ง สำหรับการเก็บข้าวในสต็อก (Closing stock (excluding reserve stock)) ฮ่องกงมีข้าวอยู่ในสต็อก ณ เดือนสิงหาคม 2567 รวม 11,300 ตัน และมีสต็อกสำรอง (Reserve stock for the import period) จำนวน 10,900 ตัน

สำหรับอัตราการบริโภคข้าวเฉลี่ยในปี 2023 อยู่ที่ประมาณ 34 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ลดลง 8.1% จาก 37 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ในปี 2022 และลดลง 24.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 45 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ในปี 2014

ทางด้านราคาข้าวเฉลี่ยที่ฮ่องกงนำเข้าจากประเทศต่างๆนั้น (Average Rice Import CIF (Cost Insurance Freight) Prices) ในเดือนสิงหาคม 2567 ที่ผ่านมา ราคานำเข้าข้าวหอมจากไทย (Thai Fragrant) อยู่ที่

7.12 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 7.12 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าข้าวหอมจากเวียดนาม (Vietnamese Fragrant) อยู่ที่ 5.64 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ลดลงจาก 5.71 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ในเดือนก่อนหน้า และราคานำเข้าข้าวจากจีน (Chinese Yu Jien) อยู่ที่ 6.09 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 6.07 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า

ด้านราคาขายปลีกเฉลี่ย (Average Retail Prices) ในเดือนสิงหาคม 2567 ที่ผ่านมา ราคาขายข้าวหอมจากไทย (Thai Fragrant) อยู่ที่ 14.01 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 13.95 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อน ส่วนราคาขายข้าวหอมจากเวียดนาม (Vietnamese Fragrant) อยู่ที่ 12.04 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 11.81 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อน และราคาข้าวของจีน (Chinese Yu Jien) อยู่ที่ 13.45 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ลดลงจาก 13.50 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อน

ที่มา Trade and Industry Department

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียทรงตัวอยู่ในระดับต่ำสุดในรอบ 8 เดือนนับตั้งแต่กลางเดือนมกราคม 2567 เนื่องจากผู้ซื้อข้าวจากต่างประเทศได้ชะลอการซื้อข้าวในช่วงนี้ เพื่อรอดูการพิจารณาของรัฐบาลอินเดียที่มีแนวโน้มจะผ่อนคลายมาตรการจำกัดการส่งออกข้าวขาที่ไม่ใช่บาสมาดิ โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% อยู่ที่ 528-534 เหรียญสหรัฐต่อดัน เท่ากับระดับ 528-534 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

ผู้ค้ารายหนึ่งในกรุงนิวเดลีกล่าวว่า ผู้ซื้อกำลังเลื่อนการซื้อออกไป โดยหวังว่าอินเดียจะลดภาษีส่งออกข้าวขาที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิ ซึ่งความเคลื่อนไหวดังกล่าวเกิดขึ้นในขณะที่สต็อกข้าวคงคลังของรัฐบาลพุ่งสูงขึ้นและเกษตรกรกำลังเตรียมเก็บเกี่ยวผลผลิตฤดูใหม่ในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า

ขณะที่นาย Shivraj Singh Chouhan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (Ministry of Agriculture & Farmers' Welfare) ของอินเดียกล่าวเมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมาว่า การผลิตข้าวของอินเดียในปีนี้อาจจะสูงกว่าปีที่แล้ว แม้ว่าจะมีฝนตกหนักและน้ำท่วมในบางรัฐก็ตาม

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่คาดว่าจะการตัดสินใจของรัฐบาลอินเดียที่ยกเลิกราคาขั้นต่ำ (The minimum export price (MEP)) สำหรับการส่งออกข้าวบาสมาดิ (950 เหรียญสหรัฐต่อดัน) จะกระตุ้นให้เกิดคำสั่งซื้อจากตลาดตะวันออกกลาง ยุโรป และอเมริกาเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยให้อินเดียเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดโลกได้

Akshay Gupta หัวหน้าฝ่ายส่งออกข้าวของบริษัท KRBL Ltd (KRBL.NS) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้ทำให้ผู้ส่งออกของอินเดียสามารถเสนอข้าวบาสมาดิในราคาที่แข่งขันได้มากขึ้นในระดับโลก ซึ่งน่าจะส่งผลให้ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น

Gaurav Bhatia ผู้อำนวยการ DD International ซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวบาสมาดิรายใหญ่รายหนึ่ง กล่าวว่า การที่อินเดียและปากีสถานเป็นผู้ปลูกข้าวบาสมาดิเกรดพรีเมียมเพียง 2 ราย ประกอบกับมีข้อจำกัดด้านการส่งออกข้าวของอินเดียได้ทำให้ปากีสถานมีส่วนแบ่งทางการตลาดในข้าวบางประเภทเพิ่มขึ้น

มีรายงานว่า การส่งออกข้าวบาสมาดิของอินเดียในช่วงเดือนเมษายนถึงกรกฎาคม 2567 ซึ่งเป็นช่วง 4 เดือนแรกของปีงบประมาณปัจจุบัน (เมษายน 2567-มีนาคม 2568) เพิ่มขึ้นถึง 20% จากปีก่อนเป็นประมาณ 1.9 ล้านตัน แม้จะยังมีการกำหนดราคาส่งออกขั้นต่ำ (MEP) ก็ตาม

ในปีงบประมาณที่แล้ว อินเดียส่งออกข้าวบาสมาดิได้เป็นสถิติสูงสุดที่จำนวน 5.2 ล้านตัน เนื่องจากแคนาดา อิรัก โอมาน ซาอุดีอาระเบีย และสหราชอาณาจักร เพิ่มปริมาณการซื้อ ซึ่งช่วยชดเชยผลกระทบจากปริมาณการซื้อที่ลดลงของอิหร่านได้

Akshay Gupta จากบริษัท KRBL Ltd (KRBL.NS) คาดว่าผลผลิตข้าวบาสมาดิของอินเดียจะเพิ่มขึ้น 10-12% ในปีนี้ เนื่องมาจากมรสุมที่เอื้ออำนวย ซึ่งอาจช่วยให้อินเดียเพิ่มการส่งออกได้มากขึ้น

สำนักข่าว Financial express รายงานว่า จากข้อมูลของกรมการค้าและสถิติการค้า (the Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics) การส่งออกข้าวในช่วง 5 เดือนแรกของปีงบประมาณปัจจุบันลดลง 6.64% เหลือ 4.42 พันล้านเหรียญสหรัฐเมื่อเทียบกับเป็นรายปี

ขณะที่การส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอาหารแปรรูปของอินเดียในช่วง 5 เดือนแรก (เมษายน-สิงหาคม 2567) ของปีงบประมาณ 2568 (เมษายน 2567-มีนาคม 2568) ลดลง 4% เหลือ 9.69 พันล้านเหรียญสหรัฐ เมื่อเทียบกับเป็นรายปี โดยสาเหตุหลักเกิดจากการลดลงของการส่งออกข้าวเนื่องจากข้อจำกัดด้านการส่งออกที่รัฐบาลกำหนดไว้ในปีที่แล้ว

สำหรับสินค้าที่อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานพัฒนาการส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอาหารแปรรูป (the Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority; APEDA) นั้น การขนส่งผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ นมและสัตว์ปีก ผลไม้สดและผัก และธัญพืชมีการเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงเดือนเมษายนถึงสิงหาคม 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีงบประมาณ 2567 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567)

ทั้งนี้ เนื่องจากการเติบโตของการส่งออกหุตุชะงักลง ขณะที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้น จึงทำให้ดุลการค้าของอินเดียในส่วนของการนำเข้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องลดลงในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยในปีงบประมาณ 2567 ดุลการค้าเกินดุลเพียง 15,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐเทียบกับ 27,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีงบประมาณ 2557 โดยปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนการนำเข้าคือน้ำมันพืช แต่การส่งออกพืชตระกูลถั่วยังคงสูง แม้ว่าจะอยู่ในลักษณะที่ไม่แน่นอนก็ตาม

เมื่อปีที่แล้ว รัฐบาลได้ห้ามการส่งออกข้าวขาวและข้าวหัก และเรียกเก็บภาษีการส่งออกข้าวหนึ่ง 20% เพื่อควบคุมอุปทานข้าวในประเทศ อย่างไรก็ตาม ในส่วนของมาตรการกีดกันการค้าส่งออกขั้นต่ำ (MEP) ที่ 950 เหรียญสหรัฐต่อตันสำหรับการส่งออกข้าวบาสมาดิที่บังคับใช้ในเดือนตุลาคมปีที่แล้วได้ถูกยกเลิกไปเมื่อเร็ว ๆ นี้

ขณะที่ ผู้ส่งออกข้าวบาสมาดิกล่าวว่าการส่งออกข้าวหอมเมล็ดยาวคาดว่าจะได้รับการส่งเสริมหลังจากมีการยกเลิก MEP เนื่องจากอินเดียได้สูญเสียตลาดส่งออกให้กับปากีสถานที่มี MEP ต่ำกว่า

Akshay Gupta หัวหน้าฝ่ายส่งออกข้าวของบริษัท KRBL ซึ่งส่งออกข้าวบาสมาดิไปยังกว่า 90 ประเทศ ภายใต้แบรนด์ “India Gate” กล่าวว่าผู้ส่งออกข้าวบาสมาดิของปากีสถานได้รับผลประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากนโยบายที่เข้มงวดเกินไปของรัฐบาลอินเดีย (MEP ที่ 950 เหรียญสหรัฐต่อตัน) แต่ตอนนี้ถือว่าการแข่งขันมีความเท่าเทียมกันสำหรับทุกคนในตลาดแล้ว

สำนักข่าว The Mooknayak รายงานว่า กระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (The Department of Agriculture and Farmers' Welfare (DA&FW)) ซึ่งได้ดำเนินการปรึกษาหารือก่อนการออกรายงานประมาณการล่วงหน้าครั้งแรกสำหรับฤดูฝนปี 2024 (the Kharif 2024 first advance estimates) ซึ่งกำหนดจะเผยแพร่ในเดือนตุลาคมนี้ ได้บอกกับผู้สื่อข่าวว่าแนวโน้มผลผลิตข้าวฤดูฝนปี 2024 (The 2024 Kharif rice crop) ของอินเดียเป็นไปได้ในทางบวก

ทั้งนี้ หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญ ได้แก่ CRISIL Research, Agriwatch และ Indian Oilseed and Produce Export Promotion Council (IOPEPC) ได้เข้าร่วมการปรึกษาหารือดังกล่าวด้วย ซึ่งการประชุมปรึกษาหารือได้เน้นไปที่การประเมินแนวโน้มของธัญพืช เมล็ดพืช น้ำมัน ฝ้าย และอ้อย ก่อนการเผยแพร่การประมาณการล่วงหน้าครั้งแรกสำหรับฤดูฝนปี 2024/25 โดยการประชุมครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพพืชและแนวโน้มการผลิต ซึ่งที่ประชุมได้สรุปแนวโน้มผลผลิตข้าวในปีการผลิต 2024/25 ว่ามีแนวโน้มที่ดี

กระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (Ministry of Agriculture & Farmers' Welfare) รายงานว่า ณ วันที่ 23 กันยายน 2567 เกษตรกรได้เพาะปลูกข้าวฤดู Kharif ปีการผลิต 2023/24 (มิถุนายน-กันยายน) ไปแล้วประมาณ 258.4375 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นประมาณ 2.97% เมื่อเทียบกับ 250.96875 ล้านไร่ ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ขณะที่พื้นที่เพาะปลูกพืชผลทางการเกษตรทุกชนิดในฤดู Kharif ปีการผลิต 2023/24 (มิถุนายน-กันยายน) มีประมาณ 687.7875 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นประมาณ 0.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งการเพิ่มขึ้นนี้อาจเกิดจากปริมาณฝนที่ตกมากกว่าค่าเฉลี่ยในประเทศในเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2567

ตามข้อมูลของกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (the India Meteorological Department; IMD) ปริมาณฝนในฤดูมรสุมสูงกว่าค่าปกติประมาณ 5% (ณ วันที่ 23 กันยายน 2567) ซึ่งฤดูมรสุมเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงกันยายน และตามปกติแล้ว การเพาะปลูกจะเริ่มในช่วงปลายเดือนพฤษภาคมและสูงสุดในเดือนกรกฎาคม ก่อนที่จะมีการเก็บเกี่ยวได้ในช่วงปลายเดือนกันยายน

ทั้งนี้ฝนที่ตกหนักช่วยส่งเสริมการเพาะปลูกโดยเพิ่มระดับความชื้นในดินและเติมเต็มแหล่งกักเก็บน้ำ นอกจากนี้ คาดว่าสภาพอากาศจะเอื้อต่อการปลูกพืชในฤดูหนาวที่จะถึงนี้ด้วย

สำนักข่าว Reuters รายงานโดยอ้างข้อมูลจากกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (IMD) ว่า มรสุมอินเดียเริ่มเคลื่อนตัวออกจากพื้นที่บางส่วนของรัฐราชสถานทางตะวันตกของประเทศ (the Western state of Rajasthan) เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2567 ซึ่งช้ากว่าปกติประมาณหนึ่งสัปดาห์

กรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (IMD) ระบุในแถลงการณ์ว่า การเคลื่อนตัวของลมมรสุมถือเป็นสัญญาณการสิ้นสุดของฤดูมรสุม 4 เดือน (มิถุนายน-กันยายน) ในอินเดีย ซึ่งเริ่มต้นในสัปดาห์แรกของเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา

กรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (IMD) ระบุว่า แม้จะมีสัญญาณการเคลื่อนตัวในช่วงแรก แต่คาดว่าสภาพความกดอากาศต่ำเหนืออ่าวเบงกอลตอนกลาง-ตะวันตกและพื้นที่โดยรอบ ทำให้การเคลื่อนตัวของลมมรสุมออกจากพื้นที่บางส่วนในภาคเหนือและตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศล่าช้าออกไป

ทั้งนี้ ลมมรสุมประจำปีของอินเดียให้ปริมาณฝนเกือบ 70% ของปริมาณฝนที่ประเทศต้องการและยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อเศรษฐกิจของอินเดีย เนื่องจากพื้นที่เกษตรกรรมของอินเดียเกือบครึ่งหนึ่งไม่มีระบบชลประทานจึงต้องพึ่งพาฝนจากฤดูมรสุมของทุกปี

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวในปีการตลาด 2024/25 ของอินเดียจะอยู่ที่ประมาณ 139.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1% จากปีที่แล้ว เนื่องจากมีพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าพื้นที่เก็บเกี่ยวจะอยู่ที่ประมาณ 303.125 ล้านไร่ ซึ่งสูงเป็นประวัติการณ์ เพิ่มขึ้นเกือบ 2% จากปีที่แล้ว ขณะที่คาดการณ์ว่าผลผลิตต่อพื้นที่จะอยู่ที่ประมาณ 688 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงเล็กน้อยจากปีที่แล้ว

ตามรายงานสถานการณ์พืชผล (The Crop Situation Report) ที่เผยแพร่โดยกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกรของอินเดีย (India's Department of Agriculture and Farmers Welfare) เมื่อวันที่ 30

สิงหาคม 2567 รายงานว่าพื้นที่เพาะปลูกข้าวอยู่ที่ประมาณ 255 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นเกือบ 4% จากปีที่แล้ว เนื่องจากเกษตรกรบางส่วนเปลี่ยนจากการปลูกฝ้ายมาเป็นการปลูกข้าว

ตามรายงานระบุว่า เกษตรกรได้หันมาปลูกข้าวเนื่องจากมีแนวโน้มว่าจะมีผลผลิตสูงกว่าและมีต้นทุนปัจจัยการผลิตต่ำกว่าเมื่อเทียบกับฝ้าย นอกจากนี้ปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่การผลิตที่สำคัญยังส่งเสริมให้ปลูกข้าวได้เร็วกว่าค่าเฉลี่ยอีกด้วย

ทั้งนี้ ข้าวจะมีการเพาะปลูกใน 3 ฤดูของอินเดีย โดยข้าวฤดูฝนหรือข้าวนาปี (The kharif rice crop) จะเก็บเกี่ยวในช่วงปลายเดือนตุลาคมและต้นเดือนพฤศจิกายน ขณะที่ข้าวฤดูร้อนหรือข้าวนาปรัง (Rabi rice crop) ปกติจะเริ่มเพาะปลูกในช่วงปลายเดือนตุลาคมและเก็บเกี่ยวในเดือนเมษายนของปีถัดไป ซึ่งคิดเป็นประมาณ 10% ของผลผลิตข้าวทั้งหมด ส่วนข้าวฤดูร้อน (summer rice season) ซึ่งเป็นฤดูที่ 3 ที่เพาะปลูกตามหลังข้าวฤดูร้อนจะคิดเป็นประมาณ 7% ของผลผลิตข้าวทั้งหมด

ที่มา *Oryza.com*

ปากีสถาน

สำนักข่าว Pakistan today รายงานว่า ความเคลื่อนไหวล่าสุดของรัฐบาลอินเดียในการยกเลิกราคาส่งออกขั้นต่ำ (MEP) สำหรับข้าวบาสมาดิ และกำลังพิจารณาผ่อนปรนข้อจำกัดในการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิ นั้น ทำให้ผู้ส่งออกข้าวของปากีสถานเกิดความวิตกกังวล เพราะจะทำให้ผลกำไรที่ปากีสถานได้รับจากข้อจำกัดในการส่งออกของอินเดียก่อนหน้านี้ลดลงไป

โดยในปีงบประมาณ 2024 ปากีสถานส่งออกข้าวมูลค่าประมาณ 3.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมากจาก 2.15 พันล้านเหรียญสหรัฐในปีงบประมาณ 2023 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลมาจากข้อจำกัดการส่งออกของอินเดีย แต่ขณะนี้เมื่ออินเดียยกเลิกราคาขั้นต่ำและขีดจำกัดการส่งออก ปากีสถานซึ่งเป็นคู่แข่งหลักของอินเดียในตลาดข้าวบาสมาดิก็อาจเผชิญกับอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้

ก่อนหน้านี้ รัฐบาลอินเดียได้บังคับใช้มาตรการราคาส่งออกขั้นต่ำ (MEP) ที่ 1,200 เหรียญสหรัฐต่อตันสำหรับข้าวบาสมาดิเพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาในประเทศและรักษาอุปทานในประเทศ ก่อนที่จะปรับลดลงมาเหลือที่ 950 เหรียญสหรัฐต่อตัน อย่างไรก็ตาม แรงกดดันที่เพิ่มขึ้นจากผู้ส่งออกและความต้องการระหว่างประเทศที่ลดลงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนโยบายนี้

ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเตือนว่าปากีสถานซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวบาสมาดิรายใหญ่เป็นอันดับสองของโลก อาจต้องดิ้นรนเพื่อรักษาความได้เปรียบทางการแข่งขัน ซึ่งปากีสถานมีชื่อเสียงด้านข้าวคุณภาพสูง โดยเฉพาะในตลาดยุโรปและตะวันออกกลาง โดยข้าวของปากีสถานเป็นที่ชื่นชอบเนื่องจากมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว

อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์ในปัจจุบัน จะทำให้อินเดียอยู่ในสถานะที่สามารถส่งออกข้าวได้ในราคาที่ต่ำลง ซึ่งผู้ส่งออกของปากีสถานอาจต้องลดราคาขายด้วย มิฉะนั้นอาจเสี่ยงต่อการสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาด

ขณะที่โฆษกของสมาคมผู้ส่งออกข้าวของปากีสถาน (the Rice Exporters Association of Pakistan (REAP) กล่าวว่า ผู้ส่งออกได้ร้องขออย่างเป็นทางการต่อสำนักงานพัฒนาการค้าของปากีสถาน (the Trade Development Authority of Pakistan (TDAP)) ให้ปรับลดราคาส่งออกขั้นต่ำ (MEP) สำหรับข้าวบาสมาดิจาก 1,300 เหรียญสหรัฐต่อตันเป็นประมาณ 900 เหรียญสหรัฐต่อตัน ซึ่งผ่านไปหกเดือนแล้วที่ยังไม่มีการดำเนินการ

ใดๆ จึงทำให้มีความกังวลเพิ่มมากขึ้นว่าผู้ส่งออกของปากีสถานอาจต้องขึ้นราคาเพื่อรักษาปริมาณการส่งออกในปัจจุบัน หากอินเดียทุ่มตลาดด้วยข้าวบาสมาดิที่ราคาถูกลง

ผู้เชี่ยวชาญระบุว่าข้าวบาสมาดิของปากีสถานมักจะมีราคาสูงกว่าข้าวบาสมาดิของอินเดียประมาณ 10-15% เนื่องจากต้นทุนการผลิตและภาษีส่งออกที่สูงขึ้น

ในช่วงปี 2022-23 อินเดียส่งออกข้าวมูลค่ากว่า 11,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยข้าวบาสมาดิมีส่วนแบ่งประมาณ 4,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในขณะเดียวกัน การส่งออกข้าวของปากีสถานมีมูลค่ารวม 2,150 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2023-24 การส่งออกข้าวบาสมาดิของอินเดียพุ่งสูงถึง 5,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่ปากีสถานอยู่ที่ประมาณ 3,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

นอกจากนี้ หากข้อจำกัดการส่งออกของอินเดียถูกยกเลิก การส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิของปากีสถานก็อาจเผชิญกับความท้าทายเช่นกัน โดยเฉพาะในตลาดแอฟริกาและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ทั้งสองประเทศกำลังแข่งขันกันเพื่อส่วนแบ่งทางการตลาด อย่างไรก็ตาม นักวิเคราะห์บางคนเชื่อว่าแนวโน้มอาจไม่เลวร้ายเท่าที่คาดไว้

ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่าปากีสถานควรเน้นการตลาดและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มการมีอยู่ในตลาดระดับพรีเมียม เนื่องจากการแข่งขันกับอินเดียเพียงด้านราคาอาจไม่เพียงพอ นอกจากนี้ การแสวงหาข้อตกลงทางการค้าใหม่ๆ หรือ การเสริมสร้างข้อตกลงที่มีอยู่เดิมก็อาจเป็นประโยชน์ต่อการรักษาตลาดข้าวได้

ที่มา Oryza.com

บังคลาเทศ

สำนักข่าว The Daily Star รายงานว่า รัฐบาลจะนำเข้าข้าวและข้าวสาลีเป็นจำนวนรวม 600,000 ตัน โดยรัฐบาลจะนำเข้าข้าว 200,000 ตันและข้าวสาลี 400,000 ตันภายใน 15 วัน โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาว่าด้วยกิจการเศรษฐกิจ (The Advisory Committee on Economic Affairs; ACEA) ได้อนุมัติหลักการในการประชุมร่วมกับที่ปรึกษาฝ่ายการเงินของรัฐบาลชั่วคราว

โดยปกติแล้ว ผู้จัดหาข้าวจะมีเวลา 42 วันในการจัดหาผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายการจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะ (PPA) 2006 และกฎระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะ (PPR) 2008 (the Public Procurement Law (PPA) 2006 and Public Procurement Rules (PPR) 2008) แต่หลังจากที่ ACEA อนุมัติ ระยะเวลาการจัดหาได้ลดลงเหลือ 15 วันเพื่อให้การนำเข้ารวดเร็วขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดการขาดแคลนอาหาร

เกี่ยวกับข้อเสนอในการนำเข้า ที่ปรึกษาฝ่ายการเงินกล่าวกับผู้สื่อข่าวว่ารัฐบาลได้ริเริ่มดำเนินการนำเข้าข้าวและข้าวสาลี เนื่องจากรัฐบาลไม่ต้องการเห็นการขาดแคลนอาหาร โดยรัฐบาลต้องการให้สต็อกมีความพร้อมสำหรับการจัดสรรให้ผู้บริโภค

ตามข้อเสนอที่กระทรวงอาหาร (the Ministry of Food) ได้เสนอ รัฐบาลจะนำเข้าข้าว 200,000 ตันในปีงบประมาณปัจจุบัน 2024-25 และข้าวสาลี 400,000 ตัน ผ่านระบบ G2G (รัฐบาลต่อรัฐบาล) โดยในปีงบประมาณ 2024-25 รัฐบาลกำหนดเป้าหมายที่จะจัดหาข้าว 350,000 ตันจากแหล่งต่างประเทศ และ 1.923 ล้านตันจากแหล่งในประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลยังกำหนดเป้าหมายที่จะจัดหาข้าวสาลี 700,000 ตันจากตลาดต่างประเทศและ 10,000 ตันจากตลาดในประเทศสำหรับปีงบประมาณ 2024-25 ด้วย

ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567-31 สิงหาคม 2568) ในช่วงวันที่ 1-17 กันยายน 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 59,564 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 37.95% เมื่อเทียบกับจำนวน 43,177 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 3,047 ตัน ลดลงประมาณ 61.14% เมื่อเทียบกับจำนวน 7,843 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 56,517 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 59.95% เมื่อเทียบกับจำนวน 35,335 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 21,235 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 312.55% เมื่อเทียบกับจำนวน 5,147 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 17 กันยายน 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 23,910 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-17 กันยายน 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศฝรั่งเศส 12,431 ตัน เนเธอร์แลนด์ 10,368 ตัน เบลเยียม 8,976 ตัน อิตาลี 8,076 ตัน เยอรมนี 3,436 ตัน สเปน 2,904 ตัน โปรตุเกส 2,541 ตัน โปแลนด์ 2,298 ตัน สโลวาเกีย 2,083 ตัน ลิทัวเนีย 1,640 ตัน สวีเดน 1,626 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,277 ตัน ไอร์แลนด์ 505 ตัน เดนมาร์ก 485 ตัน กรีซ 415 ตัน บัลแกเรีย 304 ตัน โรมาเนีย 191 ตัน ฮังการี 210 ตัน ไชปรัส 182 ตัน มอลตา 151 ตัน ออสเตรีย 84 ตัน เป็นต้น

สำหรับการนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-31 สิงหาคม 2567) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2566 – 31 สิงหาคม 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 1,380,652 ตัน ลดลงประมาณ 9.31% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,522,306 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 196,934 ตัน ลดลงประมาณ 34.55% เมื่อเทียบกับจำนวน 300,899 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 1,183,718 ตัน ลดลงประมาณ 3.09% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,221,407 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 419,006 ตัน ลดลงประมาณ 9.69% เมื่อเทียบกับจำนวน 463,944 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 31 สิงหาคม 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศสเปน 216,696 ตัน เนเธอร์แลนด์ 214,578 ตัน ฝรั่งเศส 198,649 ตัน อิตาลี 164,400 ตัน เบลเยียม 103,136 ตัน โปแลนด์ 97,498 ตัน โปรตุเกส 92,102 ตัน เยอรมนี 84,197 ตัน สาธารณรัฐเชค 47,942 ตัน สวีเดน 35,983 ตัน บัลแกเรีย 26,273 ตัน กรีซ 13,870 ตัน สโลวาเกีย 13,476 ตัน ลิทัวเนีย 13,571 ตัน เดนมาร์ก 12,406 ตัน ไอร์แลนด์ 9,473 ตัน ไชปรัส 5,669 ตัน ฟินแลนด์ 5,466 ตัน ฮังการี 5,312 ตัน โรมาเนีย 5,177 ตัน ออสเตรีย 4,965 ตัน มอลต้า 3,862 ตัน โครเอเชีย 3,600 ตัน ลัตเวีย 1,393 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 – 31 สิงหาคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 144,381 ตัน เพิ่มขึ้น 19.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 90,723 ตัน เพิ่มขึ้น 10.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 64,794 ตัน เพิ่มขึ้น 1.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 47,482 ตัน ลดลง 32.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 42,411 ตัน ลดลง 21.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 234,038 ตัน เพิ่มขึ้น 28.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาจำนวน 212,390 ตัน ลดลง 25.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 158,313 ตัน เพิ่มขึ้น 7.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถานจำนวน 128,628 ตัน ลดลง 1.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 127,815 ตัน เพิ่มขึ้น 13.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 273,893 ตัน ลดลง 23.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 23,744 ตัน ลดลง 8.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 19,674 ตัน เพิ่มขึ้น 22.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 19,747 ตัน เพิ่มขึ้น 7,162.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 19,357 ตัน เพิ่มขึ้น 2.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 31 สิงหาคม 2567 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น สเปน 111,849 ตัน เบลเยียม 77,106 ตัน เนเธอร์แลนด์ 74,399 ตัน โปรตุเกส 72,532 ตัน อิตาลี 34,326 ตัน ฝรั่งเศส 20,564 ตัน โปแลนด์ 7,933 ตัน บัลแกเรีย 4,064 ตัน เยอรมนี 3,108 ตัน เดนมาร์ก 2,958 ตัน กรีซ (EL) 1,656 ตัน โรมาเนีย 1,368 ตัน ลิทัวเนีย 949 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 165,595 ตัน เนเธอร์แลนด์ 157,132 ตัน อิตาลี 124,150 ตัน สเปน 108,201 ตัน โปแลนด์ 78,315 ตัน เยอรมนี 64,867 ตัน เบลเยียม 56,785 ตัน สาธารณรัฐเชค 47,967 ตัน สวีเดน 36,622 ตัน โปรตุเกส 20,790 ตัน ลิทัวเนีย 17,270 ตัน กรีซ (EL) 14,477 ตัน สโลวีเนีย (SI) 14,242 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 11,024 ตัน เดนมาร์ก 10,945 ตัน บัลแกเรีย 7,577 ตัน ไชปรัส 5,353 ตัน ฟินแลนด์ 5,107 ตัน ออสเตรีย 5,144 ตัน ฮังการี 4,963 ตัน มอลตา 3,765 ตัน โครเอเชีย (HR) 3,871 ตัน โรมาเนีย (RO) 3,514 ตัน ลัตเวีย 2,317 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 222,498 ตัน เนเธอร์แลนด์ 67,574 ตัน สเปน 33,444 ตัน ฝรั่งเศส 26,761 ตัน โปแลนด์ 22,616 ตัน อิตาลี 16,460 ตัน ลิทัวเนีย 5,740 ตัน โปรตุเกส 3,839 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 31 สิงหาคม 2567 เช่น อิตาลี 109,340 ตัน สเปน 32,538 ตัน กรีซ (EL) 28,084 ตัน บัลแกเรีย 27,474 ตัน เบลเยียม 27,521 ตัน เนเธอร์แลนด์ 26,194 ตัน โปรตุเกส 11,223 ตัน ลิทัวเนีย 6,868 ตัน โปแลนด์ 2,672 ตัน สาธารณรัฐเชค 2,533 ตัน เยอรมนี 2,000 ตัน โรมาเนีย 1,828 ตัน ฝรั่งเศส 1,601 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น สเปน 3,261 ตัน อิตาลี 2,599 ตัน เนเธอร์แลนด์ 1,739 ตัน กรีซ (EL) 1,315 ตัน โปรตุเกส 1,211 ตัน ลิทัวเนีย 367 ตัน โรมาเนีย 335 ตัน สโลวีเนีย (SI) 240 ตัน เป็นต้น

ที่มา Oryza.com

บราซิล

หน่วยงาน Conab ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านธัญพืชแห่งชาติของบราซิล (Brazil's national grains agency) ได้เผยแพร่การคาดการณ์สำหรับผลผลิตข้าวเปลือกในปีการตลาด 2023/24 ในรายงานการติดตามตรวจสอบการเกษตรประจำเดือนกันยายน 2567 (The September 2024 Agricultural Monitoring Bulletin) โดยได้ปรับคาดการณ์การผลิตข้าวเปลือกของบราซิลในปี 2566/67 เป็น 10.585 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 5.5% จากประมาณ 10.032 ล้านตันในปี 2565/66

ขณะเดียวกันก็คาดการณ์สำหรับพื้นที่ปลูกข้าวของบราซิลในปี 2566/67 อยู่ที่ 10.04375 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นประมาณ 8.6% จากประมาณ 9.25 ล้านไร่ ในปี 2565/66 ขณะที่ผลผลิตข้าวเปลือกต่อพื้นที่ (paddy yield) ในปี 2566/67 คาดว่าจะอยู่ที่ 1.05392 ตันต่อไร่ ลดลง 2.8% เมื่อเทียบกับ 1.0848 ตันต่อไร่ ในปี 2565/66

ทางด้านการส่งออกและนำเข้านั้น Conab ได้คาดการณ์การนำเข้าข้าวของบราซิลในปี 2566/67 ไว้ที่ 1.7 ล้านตัน (ข้าวเปลือก) เพิ่มขึ้นประมาณ 17.9% จากประมาณ 1.44 ล้านตัน (ข้าวเปลือก) ในปี 2565/66 ส่วนการส่งออกคาดว่าในปี 2566/67 คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 1.3 ล้านตัน (ข้าวเปลือก) ลดลงประมาณ 25.8% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 1.753 ล้านตัน (ข้าวเปลือก) ในปี 2565/66

ในปี 2566/67 คาดว่าการบริโภคข้าวจะมีประมาณ 11.0 ล้านตัน (ข้าวเปลือก) เพิ่มขึ้น 4.76% เมื่อเทียบกับปี 2565/66 สำหรับสต็อกข้าว (rice ending stocks) สิ้นสุดปี 2566/67 คาดว่าจะอยู่ที่ 1.942 ล้านตัน (ข้าวเปลือก) เพิ่มขึ้นประมาณ 8.7% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 1.787 ล้านตัน (ข้าวเปลือก) ในปี 2565/2566

สถาบันภูมิศาสตร์และสถิติแห่งบราซิล (the Brazilian Institute of Geography and Statistics, IBGE) รายงานข้อมูลการผลิตพืชว่า ในปี 2023 การผลิตข้าวเปลือกของบราซิลลดลง 4.5% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าเหลือ 10.3 ล้านตัน ซึ่งการลดลงของการผลิตข้าวเกิดจากผลกระทบของการขาดแคลนน้ำ โดยมูลค่าการผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 14.4% เมื่อเทียบกับปีก่อน เป็น 17.8 พันล้านเรียล (ประมาณ 3.15 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) โดยรัฐ Rio Grande do Sul เป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 69.4% ของผลผลิตข้าวทั้งหมดของประเทศ

ขณะเดียวกัน สถาบันภูมิศาสตร์และสถิติแห่งบราซิล (IBGE) ได้ระบุในรายงานประจำเดือนสิงหาคม 2024 สำหรับการผลิตธัญพืช พืชตระกูลถั่ว และเมล็ดพืชน้ำมัน โดยคาดการณ์ว่าการผลิตข้าวเปลือก (paddy rice production) ของบราซิลในปีการตลาด 2024 จะอยู่ที่ประมาณ 10.495 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.1% จากปีที่แล้ว

การผลิตข้าวที่เพิ่มขึ้นมีสาเหตุมาจากพื้นที่ที่จะเก็บเกี่ยวคาดว่าจะเพิ่มขึ้นประมาณ 5% จากปีที่แล้ว เป็นประมาณ 9.73125 ล้านไร่ โดยคาดว่าผลผลิตข้าวเปลือกเฉลี่ยต่อพื้นที่จะเพิ่มขึ้น 0.1% จากปีที่แล้ว มาอยู่ที่ 1.07872 ตันต่อไร่

ทั้งนี้ ในเดือนสิงหาคม 2024 สถาบันภูมิศาสตร์ฯ (IBGE) ได้ปรับเพิ่มการคาดการณ์การผลิตข้าวเปลือกของบราซิลในปี 2024 เป็นประมาณ 10.495 ล้านตัน จากการคาดการณ์ในเดือนกรกฎาคมที่ 10.475 ล้านตัน

ที่มา Oryza.com